

Zatwierdzam:

ZASTĘPCA KOMENDANTA GŁÓWNEGO
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

nadbryg. Janusz Skulich

ZASADY ORGANIZACJI RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO W KRAJOWYM SYSTEMIE RATOWNICZO-GAŚNICZYM

Warszawa, grudzień 2011 r.

Opracował zespół w składzie:

- mł. bryg. Mariusz Feltynowski,
Zastępca Dyrektora Krajowego Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności Komendy Głównej PSP, (ratownik wysokościowy ksrg).
- mł. bryg. Jacek Borowski,
Dyrektor Biura Szkolenia Komendy Głównej PSP,
(ratownik wysokościowy ksrg).
- st. bryg. Dariusz Sadowski,
Zastępca Podlaskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP.
- st. bryg. Marian Sochacki,
Główny Specjalista nadzorujący specjalizację ratownictwa wysokościowego,
KCRiOL, (starszy instruktor ratownictwa wysokościowego ksrg).
- bryg. Krzysztof Mendak,
Dowódca Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 3, KM PSP Kraków,
(starszy instruktor ratownictwa wysokościowego ksrg).
- mł. kpt. Dariusz Stańczak,
Dowódca Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 10, KM PSP Łódź,
(starszy instruktor ratownictwa wysokościowego ksrg).
- mł. bryg Piotr Gugąła,
Zastępca Dowódcy Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 7, KM PSP m.st.
Warszawy, (instruktor ratownictwa wysokościowego ksrg).
- kpt. Marcin Pater,
Specjalista, Krajowe Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności
Komendy Głównej PSP.
- st. asp. Piotr Skrzeczko,
Dowódca Sekcji, Jednostka Ratowniczo Gaśnicza Nr 1 KM PSP Białystok,
(ratownik wysokościowy ksrg).

Opracowanie graficzne:

- st. kpt. Jarosław Rospond
Kierownik Sekcji, Wojewódzki Ośrodek Szkolenia PSP w Krakowie,
(starszy ratownik wysokościowy ksrg).

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ 1	WPROWADZENIE	5
CZĘŚĆ 2	ORGANIZACJA RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO NA TERENIE KRAJU	8
2. 1.	Standard gotowości operacyjnej podmiotów ksrg w zakresie podstawowym 8	
2. 1. 1.	Przygotowanie i realizacja podstawowych czynności ratowniczych.....	8
2. 1. 2.	Minimalne wykształcenie i posiadane kwalifikacje	9
2. 1. 3.	Minimalny standard wyposażenia	9
2. 1. 4.	Gotowość do podjęcia działań ratowniczych.....	9
2. 2.	Standard gotowości operacyjnej jednostek ksrg w zakresie specjalistycznym ratownictwa wysokościowego poziomu wojewódzkiego odvodu operacyjnego (SGRW WOO).....	10
2. 2. 1.	Zasady organizacji SGRW WOO	10
2. 2. 2.	Kwalifikacje ratowników ksrg w SGRW WOO	11
2. 2. 3.	Minimalny standard wyposażenia SGRW WOO	12
2. 2. 4.	Alarmowanie i dysponowanie Zastępu SGRW WOO.....	13
2. 3.	Gotowość operacyjna jednostek ksrg w zakresie specjalistycznym ratownictwa wysokościowego poziomu centralnego odvodu operacyjnego (SGRW COO).....	14
2. 3. 1.	Zasady organizacji SGRW COO	14
2. 3. 2.	Kwalifikacje strażaków PSP w SGRW COO	15
2. 3. 3.	Zakres minimalnego standardu wyposażenia SGRW COO.....	15
2. 3. 4.	Alarmowanie i dysponowanie SGRW COO	16
2. 4.	Standard gotowości operacyjnej szkół Państwowej Straży Pożarnej w zakresie specjalistycznym ratownictwa wysokościowego	17
CZĘŚĆ 3	OGÓLNE ZASADY PROWADZENIA DZIAŁAŃ RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO	18
3. 1.	Dowodzenie.....	18
3. 2.	Taktyka działań	18
3. 3.	Zasady bezpieczeństwa	19
3. 3. 1.	Działania z wykorzystaniem śmigłowca	19

3. 3. 2.	Działania technikami alpinistycznymi	20
3. 4.	Łączność w trakcie działań.....	31
CZĘŚĆ 4	ZASADY ORGANIZACJI SZKOLEŃ Z ZAKRESU RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO REALIZOWANEGO PRZEZ PAŃSTWOWĄ STRAŻ POŻARNĄ ORAZ UZYSKIWANIA STOPNI INSTRUKTORSKICH W RATOWNICTWIE WYSOKOŚCIOWYM.	33
4. 1.	Organizacja szkoleń.....	33
4. 2.	Zasady uzyskiwania stopni instruktorskich.....	34
CZĘŚĆ 5	DOSKONALENIE ZAWODOWE	40
CZĘŚĆ 6	ZADANIA PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W ZAKRESIE WYPEŁNIANIA ROLI ORGANIZATORA RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO W KSRG	43
CZĘŚĆ 7	WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA I TRANSGRANICZNA W ZAKRESIE RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO.....	46
CZĘŚĆ 8	KOMISJA DS. RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO	47
CZĘŚĆ 9	POSTANOWIENIA KOŃCOWE	48
CZĘŚĆ 10	SPIS ZAŁĄCZNIKÓW	49

CZĘŚĆ 1 WPROWADZENIE

Ratownictwo wysokościowe - jest to zespół czynności podjętych w celu ratowania ludzi i zwierząt z wykorzystaniem technik alpinistycznych i sprzętu specjalistycznego, w tym także z użyciem statków powietrznych (śmigłowców).

Ratownictwo wysokościowe wspomaga działania związane z ratowaniem zagrożonego życia i zdrowia ludzi oraz zwierząt; mienia i środowiska; podczas gaszenia pożarów, ratownictwa medycznego, technicznego, chemicznego i ekologicznego.

Ratownictwo wysokościowe prowadzone przez Specjalistyczne Grupy Ratownictwa Wysokościowego (SGRW) jest realizowane przez odpowiednio przeszkolonych ratowników krajowego systemu ratowniczo gaśniczego (ksrg) przy wykorzystaniu technik alpinistycznych, śmigłowca i innego sprzętu. Pod pojęciem technik alpinistycznych należy rozumieć: techniki stosowane we wspinaczce górskiej, alpinizmie jaskiniowym, alpinizmie przemysłowym i inne techniki związane z działaniami na wysokości.

W celu zapewnienia możliwości podjęcia skutecznych działań w miejscach trudnodostępnych w jak najkrótszym czasie wyodrębnia się podstawowy i specjalistyczny zakres działań w zakresie ratownictwa wysokościowego.

Zakres podstawowy – obejmuje czynności ratownicze wykonywane w miejscach trudnodostępnych, zwłaszcza na wysokości oraz poniżej poziomu terenu przez podmioty ksrg, do wykonania których wystarczające jest użycie standardowego sprzętu i technik wykorzystywanych w podmiotach ksrg.

Zakres specjalistyczny – obejmuje czynności ratownicze wykonywane w miejscach trudnodostępnych, zwłaszcza na wysokości oraz poniżej poziomu terenu przez specjalistyczne grupy ratownictwa wysokościowego ksrg, do wykonania których konieczne jest użycie technik alpinistycznych i sprzętu specjalistycznego, w tym także z użyciem statków powietrznych (śmigłowców).

Specjalistyczna Grupa Ratownictwa Wysokościowego wojewódzkiego odvodu operacyjnego (SGRW WOO) – włączona w struktury wojewódzkiego odvodu operacyjnego krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego grupa co najmniej 19 ratowników wysokościowych wraz z dowódcą, posiadających odpowiednie kwalifikacje, sprzęt specjalistyczny i pojazdy ratownicze. Zasoby ludzkie i sprzętowe SGRW WOO umożliwiają podjęcie czynności ratowniczych związanych z prowadzeniem działań z zakresu specjalistycznego ratownictwa wysokościowego przez co najmniej jeden zastęp.

Specjalistyczna Grupa Ratownictwa Wysokościowego centralnego odwołu operacyjnego (SGRW COO) – włączona w struktury centralnego odwołu operacyjnego krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego grupa co najmniej 31 ratowników wysokościowych wraz z dowódcą, posiadających odpowiednie kwalifikacje, sprzęt specjalistyczny, pojazdy ratownicze oraz dostęp do śmigłowca. Zasoby ludzkie i sprzętowe SGRW COO umożliwiają podjęcie czynności ratowniczych związanych z prowadzeniem działań z zakresu specjalistycznego ratownictwa wysokościowego przez co najmniej jedną sekcję.

Szkolna Specjalistyczna Grupa Ratownictwa Wysokościowego (SzSGRW) – funkcjonująca w Szkole Państwowej Straży Pożarnej grupa ratowników wysokościowych wraz z dowódcą, posiadających odpowiednie kwalifikacje, sprzęt specjalistyczny i pojazdy ratownicze. Zasoby ludzkie i sprzętowe SzSGRW umożliwiają podjęcie czynności ratowniczych związanych z prowadzeniem działań z zakresu specjalistycznego ratownictwa wysokościowego przez co najmniej jeden zastęp.

Zastęp SGRW WOO - pod tym pojęciem rozumie się jeden zastęp włączony do wojewódzkiego odwołu operacyjnego krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego w składzie:

- a) dowodzący działaniami z zakresu ratownictwa wysokościowego
- b) minimum dwóch ratowników posiadających tytuł co najmniej młodszego ratownika wysokościowego ksrg.

Zastęp dysponuje odpowiednim sprzętem specjalistycznym i pojazdami.

Zastęp ten musi znajdować się w stałej gotowości operacyjnej. Schemat organizacyjny Zastępu SGRW WOO zawiera *Załącznik Nr 1*.

Sekcja SGRW COO - pod tym pojęciem rozumie się sekcję włączoną do centralnego odwołu operacyjnego krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego złożoną z:

- c) dowódcy Sekcji SGRW COO,
- d) zastępu ratownictwa wysokościowego,
- e) zastępu ratownictwa technicznego, w skład którego wchodzi 3 strażaków Państwowej Straży Pożarnej (dowódca, ratownik-kierowca, ratownik),
- f) ratownika-kierowcy oraz samochodu operacyjnego.

W składzie sekcji znajdować się musi co najmniej pięciu ratowników posiadających minimalnie uprawnienia:

- a) jeden starszy ratownik wysokościowy KSRG,
- b) jeden ratownik wysokościowy,
- c) trzech młodszych ratowników wysokościowych.

Sekcja dysponuje odpowiednim sprzętem specjalistycznym i pojazdami.

Schemat organizacyjny Sekcji SGRW COO zawiera *Załącznik Nr 2*.

Dowodzący działaniami z zakresu ratownictwa wysokościowego poziomu specjalistycznego to odpowiednio: dowódca Zastępu SGRW WOO , dowódca Sekcji SGRW COO oraz dowódca SGRW WOO i COO, zwany dalej dowodzącym SGRW. Dowodzącym SGRW może być ratownik posiadający odpowiednie kwalifikacje do dowodzenia działaniami, o których mowa w pkt. 3.1.

Ratownictwo wysokościowe w zakresie podstawowym realizują:

- 1) wszystkie Jednostki Ratowniczo Gaśnicze Państwowej Straży Pożarnej (JRG PSP),
- 2) jednostki ochrony przeciwpożarowej włączone do krajowego systemu ratowniczo gaśniczego, wytypowane na podstawie analizy operacyjnego zabezpieczenia powiatu, wyposażone w sprzęt i przeszkolone.

Rozwój ratownictwa wysokościowego w zakresie podstawowym, następować powinien w takim kierunku, aby zdolność do realizacji działań ratowniczych tego rodzaju stała się powszechna dla wszystkich jednostek ochrony przeciwpożarowej włączonych do kserg.

W pierwszej kolejności należy doprowadzić do wyszkolenia i wyposażenia tych jednostek ochrony przeciwpożarowej włączonych do kserg, które chronią obszar, do którego czas dojazdu dla jednostek PSP wynosi 15 i więcej minut.

Ratownictwo wysokościowe w zakresie specjalistycznym realizują:

- 1) Zastęp Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wysokościowego Wojewódzkiego Odvodu Operacyjnego, w skrócie „ZSGRW WOO”.
- 2) Sekcja Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wysokościowego Centralnego Odvodu Operacyjnego, w skrócie „SSGRW COO”.
- 3) Szkolne Specjalistyczne Grupy Ratownictwa Wysokościowego, w skrócie „SzSGRW”.

CZĘŚĆ 2 ORGANIZACJA RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO NA TERENIE KRAJU

2. 1. STANDARD GOTOWOŚCI OPERACYJNEJ PODMIOTÓW KSRG W ZAKRESIE PODSTAWOWYM

2. 1. 1. PRZYGOTOWANIE I REALIZACJA PODSTAWOWYCH CZYNNOŚCI RATOWNICZYCH

Na poziomie podstawowym czynności ratownicze obejmują przede wszystkim:

- 1) Dotarcie ratownika w dół za pomocą dostępnego sprzętu np.:
 - a) zejście po drabinie,
 - b) dotarcie z asekuracją z użyciem np.: szelek bezpieczeństwa (asekuracyjnych), karabinków, linek, pętli stanowiskowych, itp.
- 2) opuszczanie (np. ratownika, narzędzi itp.) z wykorzystaniem np.: linkowych urządzeń ratowniczych, ruchomego bloczka, wielokrążka, węzła – półwyblinka.
- 3) Dotarcie ratownika na wysokość z wykorzystaniem:
 - a) dostępnych stałych zabezpieczeń np.: wózki, drabiny z koszem asekuracyjnym lub ze spocznikami,
 - b) drabin pożarniczych i podnośników.
- 4) Praca ratownika w podparciu poprzez:
 - a) bezpośrednie wpięcie w stały punkt asekuracyjny lub stanowisko (np. za szczebel drabiny),
 - b) wpięcie do liny pionowej,
 - c) wpięcie do liny poziomej.
- 5) Zabezpieczenie uszkodzonego przed upadkiem z wykorzystaniem liny, pętli do asekuracji i uprząży ewakuacyjnej.
- 6) Ewakuacja uszkodzonego przez wyciągnięcie lub opuszczenie z asekuracją z wykorzystaniem:
 - a) linkowego urządzenia ratowniczego,
 - b) ruchomego bloczka lub wielokrążka,
 - c) węzła – półwyblinka.

2. 1. 2. MINIMALNE WYSZKOLENIE I POSIADANE KWALIFIKACJE

Kwalifikacje do wykonywania zadań z zakresu ratownictwa wysokościowego na poziomie podstawowym :

- strażacy PSP uzyskują w ramach kształcenia zawodowego,
- ratownicy ksrg uzyskują na podstawie szkoleń specjalistycznych.

Kompensowanie różnic wykształcenia na poziomie podstawowym należy realizować w ramach doskonalenia zawodowego.

2. 1. 3. MINIMALNY STANDARD WYPOSAŻENIA

Minimalny zestaw sprzętu do realizacji zadań ratownictwa wysokościowego w zakresie podstawowym obejmuje:

- a) linki strażackie ratownicze lub półstatyczne liny alpinistyczne typu A (o minimalnej długości 30m) – 2 szt.,
- b) pętle do budowy stanowisk i asekuracji z tworzyw sztucznych o podwyższonej wytrzymałości – 4 szt.,
- c) zakręcane karabinki stalowe z dużym prześwitem – 6 szt.,
- d) bloczki ratownicze – 2 szt.,
- e) szelki ratownicze lub pętla ratownicza (uprząż ewakuacyjną typu trójkąt ewakuacyjny) – 1szt.,
- f) szelki bezpieczeństwa (asekuracyjne) – 2 szt.,
- g) worek na sprzęt – 1 szt.,
- h) trójnóg oraz linkowy aparat ratowniczy – co najmniej jeden w powiecie, (możliwa większa ilość uzasadniona czasem dojazdu wynoszącym powyżej 15 min).

Sprzęt powinien być przechowywany jako zestaw (za wyjątkiem trójnogu) w przeznaczonym do tego worze i kontrolowany zgodnie z zaleceniami producenta.

Sprzęt wchodzący w skład ww. zestawu, powinien spełniać normy PN i EN oraz posiadać certyfikaty CE.

Przykładowy wykaz norm stanowi *Załącznik Nr 3*

Wymieniony powyżej sprzęt można wliczać do aktualnego standardu wyposażenia samochodu zatwierdzonego przez Komendanta Głównego PSP.

2. 1. 4. GOTOWOŚĆ DO PODJĘCIA DZIAŁAŃ RATOWNICZYCH

Czas wyjazdu dla JRG PSP – niezwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia.

Czas wyjazdu dla pozostałych jednostek ochrony przeciwpożarowej kstrg powinien być zgodny ze standardami przyjętymi dla tych jednostek.

2. 2. STANDARD GOTOWOŚCI OPERACYJNEJ JEDNOSTEK KSRG W ZAKRESIE SPECJALISTYCZNYM RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO POZIOMU WOJEWÓDZKIEGO ODWODU OPERACYJNEGO (SGRW WOO)

W działaniach ratownictwa wysokościowego w zakresie specjalistycznym kstrg kieruje się następującymi zasadami:

2. 2. 1. ZASADY ORGANIZACJI SGRW WOO

- 1) SGRW WOO tworzy się w Komendach Powiatowych (Miejskich) Państwowej Straży Pożarnej, na podstawie krajowego planu sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, w drodze decyzji właściwego terenowo Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej na bazie jednej JRG albo jednej OSP. SGRW mogą być tworzone przez inne podmioty ratownicze włączone do kstrg na bazie jednej jednostki.
- 2) Każda SGRW WOO ma określony:
 - a) obszar chroniony (wyznaczony na podstawie wojewódzkich analiz zabezpieczenia operacyjnego),
 - b) zasady współdziałania między sąsiednimi SGRW oraz innymi podmiotami współdziałającymi z KSRG w zakresie ratownictwa wysokościowego na swym obszarze chronionym.
- 3) Minimalny skład SGRW WOO wynosi 19 osób posiadających odpowiednie kwalifikacje z zakresu ratownictwa wysokościowego.
- 4) Dowódcą SGRW może być:
 - a) dowódca JRG (lub jego zastępca), na bazie której utworzono SGRW, posiadający kwalifikacje co najmniej ratownika wysokościowego, z co najmniej 2 letnim stażem,
 - b) strażak, pełniący służbę w systemie codziennym, posiadający kwalifikacje co najmniej ratownika wysokościowego, z co najmniej 2 letnim stażem,
 - c) w przypadku innego podmiotu ratowniczego osoba wskazana przez kierownika tego podmiotu posiadająca kwalifikacje co najmniej młodszego ratownika wysokościowego.
- 5) Jeśli SGRW WOO utworzona jest na bazie JRG PSP to każdorazowo służbę na zmianie służbowej powinno pełnić co najmniej 3 ratowników wysokościowych.

- 6) Działania w zakresie ratownictwa wysokościowego w ksrgr prowadzi Zastęp SGRW WOO w składzie minimum trzech młodszych ratowników wysokościowych w tym jeden z uprawnieniami do dowodzenia.
- 7) W przypadku dostępu do śmigłowca Zastęp SGRW WOO może podejmować działania z użyciem śmigłowca w składzie minimum starszy ratownik wysokościowy i ratownik wysokościowy, przygotowanym i wyposażonym w sprzęt ratowniczy.
- 8) Dowodzący działaniami ratowniczymi Zastępu SGRW WOO każdorazowo określa jej skład potrzebny do wykonania zadania.
- 9) Schemat organizacyjny Zastępu SGRW WOO określa *Załącznik Nr 1*.

2. 2. 2. KWALIFIKACJE RATOWNIKÓW KSRG W SGRW WOO

- 1) Działania ratownicze z zakresu ratownictwa wysokościowego na poziomie specjalistycznym mogą prowadzić ratownicy ksrgr, którzy:
 - a) spełniają wymagania zdrowotne i wymagania w zakresie sprawności fizycznej do wykonywania zadań w ramach SGRW,
 - b) ukończyli specjalistyczne szkolenie według programów obowiązujących w tym zakresie w ksrgr i uzyskali tytuł:
 - młodszego ratownika wysokościowego ksrgr,
 - ratownika wysokościowego ksrgr,
 - starszego ratownika wysokościowego ksrgr,
- 2) Działania ratownicze z zakresu ratownictwa wysokościowego na poziomie specjalistycznym mogą również prowadzić ratownicy ksrgr, którzy:
 - a) spełniają wymagania określone w ppkt. 1) a),
 - b) posiadają tytuł:
 - instruktora ratownictwa wysokościowego ksrgr,
 - starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrgr.
- 3) Ratownicy ksrgr posiadający tytuł młodszego ratownika wysokościowego ksrgr mogą prowadzić działania ratownicze z wykorzystaniem specjalistycznego sprzętu i technik bez użycia śmigłowca.
- 4) Tryb uzyskiwania uprawnień i tytułów instruktora oraz starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrgr określa Część 4 „Zasad...”

- 5) Minimalne wymagania w zakresie kwalifikacji, które powinni posiadać ratownicy tworzący SGRW WOO wymienione są w Części 2.2.1, w podpunkcie 6).

2. 2. 3. MINIMALNY STANDARD WYPOSAŻENIA SGRW WOO

- 1) SGRW dysponuje sprzętem:
 - a) ratowniczym – używanym do działań ratowniczych i ćwiczebnych akcji ratowniczych,
 - b) szkoleniowo – treningowym, będącym pełnosprawnym sprzętem ratowniczym, wykorzystywanym przede wszystkim do szkolenia i treningu ratowników,
 - c) transportowym, przewidzianym do przemieszczania sprzętu i ratowników w różnych warunkach terenowych,
 - d) wyposażeniem indywidualnym dla każdego z członków SGRW zgodnie ze standardem określonym w *Załączniku 4*
- 2) Sprzęt SGRW powinien umożliwiać skuteczne prowadzenie działań na określonym terenie chronionym.
- 3) SGRW powinna posiadać dostęp do specjalistycznego obiektu przystosowanego do ćwiczeń na wysokości technikami alpinistycznymi, o wysokości min. 20 m.
- 4) Sprzęt szkoleniowo – treningowy powinien umożliwiać realizację zajęć doskonalenia zawodowego.
- 5) SGRW wyposażona jest w co najmniej lekki samochód ratownictwa wysokościowego. Standard wyposażenia tego samochodu określa *Załącznik 5*.
- 6) Zestaw sprzętu ratowniczego i szkoleniowo – treningowego oraz wyposażenia indywidualnego, który może ulec szybkiemu zużyciu lub zniszczeniu podczas użytkowania powinien być zwiększony o zapas około 20% normatywu określonego w „*Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji ws. szczegółowych zasad wyposażenia jednostek organizacyjnych PSP*” dla sprzętu z tworzyw sztucznych i około 10% ww. normatywu dla sprzętu metalowego. Zapas ten jest przeznaczony na bieżące odtwarzanie bazy sprzętowej.
- 7) Sprzęt wchodzący w skład sprzętu ratowniczego, szkoleniowo – treningowego i wyposażenia indywidualnego powinien posiadać wymagane i odpowiednie certyfikaty CE i spełniać normy PN i EN lub UIAA (*Union Internationale des Association d’Alpinisme - Międzynarodowa Federacja Związków Alpinistycznych*).

- 8) Liny statyczne i dynamiczne stosowane w ratownictwie wysokościowym powinny być zgodne z normami: EN 1891 – dla lin statycznych i EN 892 – dla lin dynamicznych.
- 9) Karabinki stosowane w ratownictwie wysokościowym powinny mieć zabezpieczenie. Jako podstawową blokadę zaleca się blokowanie przez zakręcanie. Wyjątkiem jest stosowanie karabinków w technikach, które takiego zabezpieczenia nie wymagają.
- 10) Zasady użytkowania, kontroli i konserwacji sprzętu SGRW określają instrukcje i wytyczne producenta.
- 11) Sprzęt ratowniczy, szkoleniowo – treningowy i wyposażenie indywidualne po użyciu należy oczyścić, sprawdzić jego sprawność i zakonserwować według zaleceń producenta a w razie potrzeby poddać kontroli.
- 12) W przypadku stwierdzenia uszkodzenia sprzętu lub wystąpienia wątpliwości co do jego sprawności, sprzęt należy wycofać z użycia.
- 13) Odpowiedzialność za bezpieczeństwo ludzi, wynikające ze sprawności sprzętu ponoszą:
 - a) dowódca SGRW lub wyznaczona przez niego osoba – za sprzęt ratowniczy,
 - b) prowadzący ćwiczenia – za sprzęt szkoleniowo – treningowy,
 - c) ratownicy – za sprzęt stanowiący ich wyposażenie indywidualne.

2. 2. 4. ALARMOWANIE I DYSPONOWANIE ZASTĘPU SGRW WOO

- 1) Zastęp SGRW WOO zobligowany jest do podjęcia interwencji niezwłocznie po zadysponowaniu.
- 2) Dla SGRW WOO określa się obszar chroniony zdefiniowany jako strefa, do granic której Zastęp SGRW WOO dotrze z wykorzystaniem transportu kołowego w czasie nie dłuższym niż 90 minut licząc od czasu zadysponowania. Obszar chroniony grupy zobrazowany jest w sposób przykładowy na mapie stanowiącej *Załącznik Nr 6*.
- 3) Na mapie obszaru chronionego musi znaleźć się zasięg działania grupy w wariancie transportu lotniczego (z wykorzystaniem dostępnych dla SGRW WOO śmigłowców) oraz mapa działania z uwzględnieniem prowadzenia czynności ratowniczych z pokładu statku powietrznego na miejscu zdarzenia, przez co najmniej 30 minut.
- 4) Na terenie własnego powiatu Zastęp SGRW WOO dysponowany jest przez Stanowisko Kierowania Komendanta Powiatowego/Miejskiego, natomiast w przypadku dysponowania do zdarzenia poza własny powiat, lecz w granicach własnego województwa, Zastęp SGRW WOO

dysponowany jest przez Stanowisko Kierowania Komendanta Wojewódzkiego.

- 5) Dysponowanie Zastępu SGRW WOO poza granice własnego województwa każdorazowo odbywa się poprzez Stanowisko Kierowania Komendanta Głównego PSP na wniosek Stanowiska Kierowania Komendanta Wojewódzkiego PSP z terenu, na którym doszło do zdarzenia.
- 6) Zastęp SGRW może być dysponowany na teren innego województwa, znajdujący się w obszarze chronionym grupy, na podstawie porozumień pomiędzy sąsiednimi Komendantami Wojewódzkimi PSP.
- 7) Dysponowanie grupy, o którym mowa w ppkt. 6) odbywa się pomiędzy właściwymi Stanowiskami Kierowania Komendantów Wojewódzkich PSP. Każdorazowo o fakcie zadysponowania Zastępu SGRW poza granice województwa należy poinformować Stanowisko Kierowania Komendanta Głównego PSP.
- 8) Dysponowanie SGRW do działań innych niż ratownicze i szkoleniowo - treningowe wymaga zgody Komendanta Powiatowego (Miejskiego), Komendanta Szkoły Państwowej Straży Pożarnej lub Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.

2. 3. GOTOWOŚĆ OPERACYJNA JEDNOSTEK KSRG W ZAKRESIE SPECJALISTYCZNYM RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO POZIOMU CENTRALNEGO ODWODU OPERACYJNEGO (SGRW COO)

2. 3. 1. ZASADY ORGANIZACJI SGRW COO

- 1) Zasady organizacji COO (w tym włączania SGRW w jego struktury) określone są Rozkazem Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej w sprawie organizacji centralnego odwodu operacyjnego krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.
- 2) Minimalny skład SGRW wynosi 31 osób posiadających odpowiednie kwalifikacje z zakresu ratownictwa wysokościowego.
- 3) Sekcja SGRW COO tworzona jest z ratowników wysokościowych pełniących służbę w jednej JRG PSP oraz dodatkowo zastępu ratownictwa technicznego. Jeżeli czas dojazdu zastępu ratownictwa technicznego wchodzącego w skład Sekcji SGRW COO do rejonu koncentracji nie przekracza 15 minut dopuszcza się by był on dysponowany z innej JRG PSP będącej jednostką organizacyjną tej samej Komendy Powiatowej/Miejskiej PSP
- 4) W jednostce, na bazie której utworzono SGRW COO każdorazowo służbę na zmianie służbowej musi pełnić co najmniej 5 ratowników

wchodzących w skład SGRW COO posiadających minimalnie uprawnienia:

- a) jeden starszy ratownik wysokościowy KSRG,
 - b) jeden ratownik wysokościowy,
 - c) trzech młodszych ratowników wysokościowych.
- 5) Schemat organizacyjny Sekcji SGRW COO zawiera *Załącznik Nr 2*.
- 6) W przypadku prowadzenia działań ratowniczych z użyciem śmigłowców SGRW COO prowadzi je w składzie minimum starszy ratownik wysokościowy i ratownik wysokościowy, przygotowanym i wyposażonym w sprzęt ratowniczy – w obsadzie jednego śmigłowca.
- 7) Dowódcą SGRW może być:
- a) dowódca JRG (lub jego zastępca), na bazie której utworzono SGRW, posiadający kwalifikacje co najmniej ratownika wysokościowego, z co najmniej 2 letnim stażem,
 - b) strażak, pełniący służbę w systemie codziennym, posiadający kwalifikacje co najmniej ratownika wysokościowego, z co najmniej 2 letnim stażem.
- 8) Dowodzący działaniami ratowniczymi SGRW w COO każdorazowo określa jej skład potrzebny do wykonania zadania.

Każda SGRW w COO ma określony obszar chroniony (wyznaczony na podstawie analizy zabezpieczenia operacyjnego kraju przez KG PSP),

2. 3. 2. KWALIFIKACJE STRAŻAKÓW PSP W SGRW COO

- 1) Ratownictwo wysokościowe prowadzone przez SGRW COO jest realizowane przez odpowiednio przeszkolonych strażaków Państwowej Straży Pożarnej spełniających wszystkie wymagania określone w *Części 2.2.2*.
- 2) Minimalne wymagania w zakresie kwalifikacji, które powinni posiadać ratownicy tworzący SGRW COO wymienione są w *Części 2.3.1*, w ppkt. 5).

2. 3. 3. ZAKRES MINIMALNEGO STANDARDU WYPOSAŻENIA SGRW COO

- 1) SGRW COO musi spełniać wymagania w zakresie standardu wyposażenia SGRW WOO oraz dodatkowo posiadać:
 - a) co najmniej średni samochód ratownictwa wysokościowego, Normatywy wyposażenia tego samochodu określa *Załącznik Nr 7*,

- b) stały dostęp do śmigłowca przygotowanego do działań ratownictwa wysokościowego, zdolnego do prowadzenia działań ratowniczych z użyciem wciągarki lub technik linowych z pokładu śmigłowca. Gotowość do startu - 30 min.
- 2) Sprzęt SGRW COO powinien umożliwiać skuteczne prowadzenie działań na przydzielonym obszarze chronionym. Zestaw sprzętu powinien być uzupełniany dodatkowymi elementami odpowiadającymi specyfice działania na określonym obszarze chronionym danej SGRW COO - co uwzględniono również w standardzie wyposażenia SRWys i SLRWys
- 3) Dowódca SGRW COO określa wykaz dodatkowego sprzętu, o którym mowa w podpunkcie 2.

2. 3. 4. ALARMOWANIE I DYSPONOWANIE SGRW COO

- 1) Sekcja SGRW COO zobowiązana jest do podjęcia interwencji niezwłocznie po zadysponowaniu przy założeniu, że jest dysponowana w granicach własnego województwa.
- 2) Sekcja SGRW COO zobowiązana jest do opuszczenia rejonu koncentracji w czasie nie dłuższym niż 20 minut od momentu zaalarmowania przy założeniu, że jest dysponowana poza granice województwa.
- 3) Dla SGRW COO określa się obszar chroniony zdefiniowany jako strefa, do granic której grupa dotrze z wykorzystaniem transportu kołowego w czasie nie dłuższym niż 180 minut licząc od czasu zadysponowania. Obszar chroniony grupy zobrazowany jest w sposób przykładowy na mapie stanowiącej *Załącznik Nr 6*.
- 4) Na mapie obszaru chronionego musi znaleźć się zasięg działania grupy w wariancie transportu lotniczego (z wykorzystaniem dostępnych dla SGRW COO śmigłowców) oraz mapa działania z uwzględnieniem prowadzenia czynności ratowniczych z pokładu statku powietrznego na miejscu zdarzenia, przez co najmniej 30 minut.
- 5) Dysponowanie Zastępu SGRW COO poza granice własnego województwa każdorazowo odbywa się poprzez Stanowisko Kierowania Komendanta Głównego PSP na wniosek Stanowiska Kierowania Komendanta Wojewódzkiego PSP z terenu, na którym doszło do zdarzenia.
- 6) Sekcja SGRW może być dysponowana na teren innego województwa znajdujący się w obszarze chronionym grupy na podstawie porozumień pomiędzy właściwymi Komendantami Wojewódzkimi PSP.
- 7) Dysponowanie grupy, o którym mowa w ppkt. 6) odbywa się pomiędzy właściwymi Stanowiskami Kierowania Komendantów Wojewódzkich PSP. Każdorazowo o fakcie zadysponowania SGRW poza granice

województwa należy poinformować Stanowisko Kierowania Komendanta Głównego PSP.

- 8) SGRW COO powinna być zdolna wystawić co najmniej dwie kolejne dwuosobowe grupy ze sprzętem, zdolne do prowadzenia działań ratowniczych z pokładu śmigłowca w czasie do 3 godzin po zadysponowaniu pierwszych ratowników do działań w ramach COO.
- 9) Na terenie własnego powiatu SGRW dysponowana jest przez Stanowisko Kierowania Komendanta Powiatowego/Miejskiego natomiast w przypadku dysponowania do zdarzenia poza własny powiat lecz w granicach własnego województwa SGRW dysponowana jest przez Stanowisko Kierowania Komendanta Wojewódzkiego, zaś w przypadku dysponowania poza granice własnego województwa SGRW dysponowana jest przez Stanowisko Kierowania Komendanta Głównego PSP.

2. 4. STANDARD GOTOWOŚCI OPERACYJNEJ SZKÓŁ PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W ZAKRESIE SPECJALISTYCZNYM RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO

- 1) SGRW może zostać utworzona w szkole PSP na podstawie decyzji Komendanta szkoły, na bazie sił i środków szkoły – za zgodą Komendanta Głównego PSP.
- 2) SSGRW powinny być budowane na bazie jednej szkoły PSP
- 3) Szczegółowy sposób funkcjonowania SSGRW w zakresie liczby ratowników pełniących dyżur, czasu pełnienia dyżuru i zasad dysponowania, powinien zostać uzgodniony z właściwym terenowo Komendantem Miejskim PSP.
- 4) Dowódcą SSGRW może być strażak posiadający uprawnienia do kierowania oraz kwalifikacje minimum młodszego ratownika wysokościowego KSRG, wyznaczone przez Komendanta szkoły.
- 5) SGRW utworzona na bazie sił i środków szkoły PSP może wchodzić w skład Wojewódzkiego lub Centralnego Odvodu Operacyjnego.
- 6) Program zgrupowania kondycyjno-szkoleniowego dla SSGRW opracowuje dowódca SSGRW, a zatwierdza komendant szkoły.

CZĘŚĆ 3 OGÓLNE ZASADY PROWADZENIA DZIAŁAŃ RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO

3. 1. DOWODZENIE

- 1) Działaniami ratowniczymi SGRW może dowodzić ratownik z tytułem:
 - a) starszego instruktora ratownictwa wysokościowego,
 - b) instruktora ratownictwa wysokościowego,
 - c) starszego ratownika wysokościowego,
 - d) ratownika wysokościowego,
 - e) młodszego ratownika wysokościowego, posiadający kwalifikacje uprawniające do prowadzenia działań ratowniczych i uprawnienia młodszego ratownika wysokościowego od minimum 2 lat.
- 2) Podczas akcji ratowniczych o zróżnicowanym charakterze, SGRW tworzy odrębny odcinek bojowy.
- 3) Dowodzący działaniem ratowniczym SGRW odpowiada za wykonanie zadania ratowniczego.

3. 2. TAKTYKA DZIAŁAŃ

- 1) Dowodzący SGRW zadysponowaną do akcji, powinien w trakcie dojazdu do miejsca zdarzenia, na podstawie pozyskanych informacji, rozdzielić wstępnie zadania poszczególnym ratownikom.
- 2) Dowodzący SGRW, po przybyciu na miejsce zdarzenia, dokonuje: rozpoznania i oceny sytuacji, w oparciu o następujące czynniki:
 - a) rodzaj zagrożenia i miejsce powstania zdarzenia oraz wnioski z przeprowadzonego rozpoznania,
 - b) sposób udzielenia pierwszej pomocy medycznej poszkodowanym i określenie kolejności ich ewakuacji,
 - c) siły i środki potrzebne do działań ratowniczych,
 - d) sposób dotarcia do miejsca zdarzenia,
 - e) sposób zabezpieczenia miejsca prowadzenia działań ratowniczych,
 - f) sposób likwidacji lub ograniczenia zagrożenia.
- 3) Dowodzący SGRW przekazuje Kierującemu Działaniem Ratowniczym (KDR) lub właściwemu stanowisku kierowania informacje o wynikach rozpoznania oraz przyjętym zamiarze taktycznym.

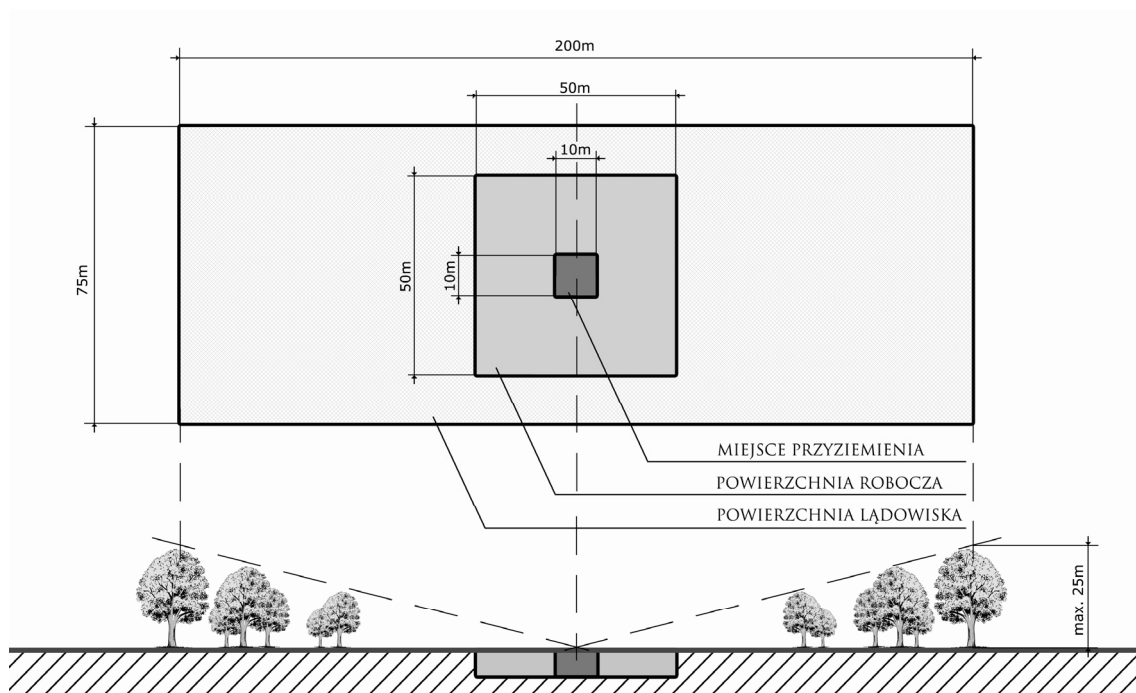
- 4) Po dotarciu na miejsce zdarzenia zadaniem grupy jest przede wszystkim:
 - a) rozpoznanie zagrożeń,
 - b) jak najszybsze dotarcie do osób potrzebujących pomocy, ich zabezpieczenie, udzielenie kwalifikowanej pierwszej pomocy, przygotowanie do ewakuacji i ewakuacja ze strefy zagrożonej,
 - c) lokalizacja, likwidacja lub ograniczenie innych zagrożeń.
- 5) Dowodzący SGRW rozdziela zadania poszczególnym ratownikom, nadzoruje ich wykonywanie, prowadzi łączność w relacji d-ca – ratownicy oraz d-ca – Kierujący Działaniami Ratowniczymi (KDR) oraz stanowisko kierowania, odpowiada za bezpieczeństwo podległych ratowników i skuteczność całej akcji.
- 6) Dowodzący SGRW powinien dążyć do sytuacji, w której jest w stanie obserwować ze swojego stanowiska wszystkie etapy ewakuacji, aby wyeliminować niebezpieczeństwo rozbieżności lub pomyłki w działaniach.
- 7) Dowodzący SGRW lub prowadzący ćwiczenia decyduje o rodzaju wykorzystywanych technik, sposobie i zakresie prowadzonych działań.

3. 3. ZASADY BEZPIECZEŃSTWA

3. 3. 1. DZIAŁANIA Z WYKORZYSTANIEM ŚMIGŁOWCA

- 1) Poruszanie się na lądowisku przy śmigłowcu warunkują strefy bezpieczeństwa.
- 2) Miejsce lądowania śmigłowca powinno być wyznaczone i zabezpieczone zgodnie z obowiązującymi zasadami.

ZASADY WYZNACZANIA LĄDOWISKA DLA CIĘŻKIEGO ŚMIGŁOWCA TRANSPORTOWEGO MI-8 W TERENIE

Rys. 1. Zasady wyznaczania miejsca lądowania śmigłowca na przykładzie śmigłowca Mi-8

- 3) Zabrania się zbliżania do śmigłowca w czasie włączania i wyłączenia silników śmigłowca.
- 4) Przedmioty wnoszone do śmigłowca powinny być zabezpieczone przed poderwaniem i w czasie przenoszenia być trzymane blisko ziemi.
- 5) Zabrania się podchodzenia do śmigłowca od strony wznoszącego się zbocza w czasie pracy wirnika.
- 6) Czynności ratownicze wykonywane z pokładu śmigłowca muszą być uzgadniane z dowódcą statku powietrznego.
- 7) Czas zawisu śmigłowca podczas operacji ratowniczych powinien ograniczać się do niezbędnego minimum.
- 8) Zachowanie się ratowników i innych osób przebywających na pokładzie śmigłowca, oraz transport sprzętu, zwierząt i innych materiałów regulują instrukcje użytkowania statków powietrznych w locie.

3. 3. 2. DZIAŁANIA TECHNIKAMI ALPINISTYCZNYMI

- 1) Ratownik przystępuje do działań w niezbędnym do realizacji zadań ratowniczych wyposażeniu indywidualnym.

- 2) Bazą do działań ratownictwa wysokościowego jest stanowisko. Stanowisko jest układem połączonych, niezależnych i pewnych punktów mocowania.
- 3) Jako punkty mocowania wykorzystuje się elementy i obiekty o odpowiednich parametrach wytrzymałościowych: sztuczne (np.: konstrukcje budowlane, maszyny), naturalne (np.: drzewa, formacje skalne) oraz specjalne, tworzone na potrzeby stanowiska takie jak: kotwy wklejane, kotwy rozporowe, spity, haki, trójnogi i inne.
- 4) Wytrzymałość punktów mocowania i stanowisk powinna szacunkowo odpowiadać co najmniej wytrzymałości innych elementów układu asekuracyjnego lub ratowniczego – np. liny na węźle.
- 5) W stanowisku kąt zawarty pomiędzy połączonymi skrajnymi punktami nie powinien być większy niż 90° .
- 6) Przy budowie stanowisk obowiązuje zasada, co najmniej:
 - a) dwóch niezależnych punktów mocowania – dla stanowisk asekuracyjnych,
 - b) trzech niezależnych punktów mocowania – dla stanowisk ratowniczych.
- 7) W oparciu o stanowiska asekuracyjne tworzy się przede wszystkim układy do poruszania się i asekuracji ratowników.
- 8) Stanowiska ratownicze przeznaczone są do bezpośredniego prowadzenia transportu i asekuracji osób poszkodowanych (ewakuowanych).
- 9) Stanowisko ratownicze może pełnić funkcję stanowiska asekuracyjnego.
- 10) Dopuszcza się budowę stanowisk na bazie jednego bezwzględnie pewnego punktu mocowania – sztucznego lub naturalnego poprzez zastosowanie:
 - a) dwóch pętli z taśmy (szytej lub wiązanej),
 - b) liny – poprzez dowiązanie lub utworzenie pętli,
 - c) innego specjalnego sprzętu przeznaczonego do tworzenia stanowisk (np. trójnóg, belka stanowiskowa, łącznik, zawiesia, itp.).

Przy budowie tego stanowiska należy zwrócić szczególną uwagę na prawidłowe funkcjonowanie użytego sprzętu, a w razie potrzeby zastosować odpowiednie zabezpieczenia chroniące go przed uszkodzeniem.
- 11) Na bazie stanowiska ratowniczego lub asekuracyjnego dopuszcza się stosowanie techniki ratowniczej jednej liny – jeżeli wyeliminowane są czynniki mogące spowodować zagrożenie uszkodzenia liny lub kiedy nie

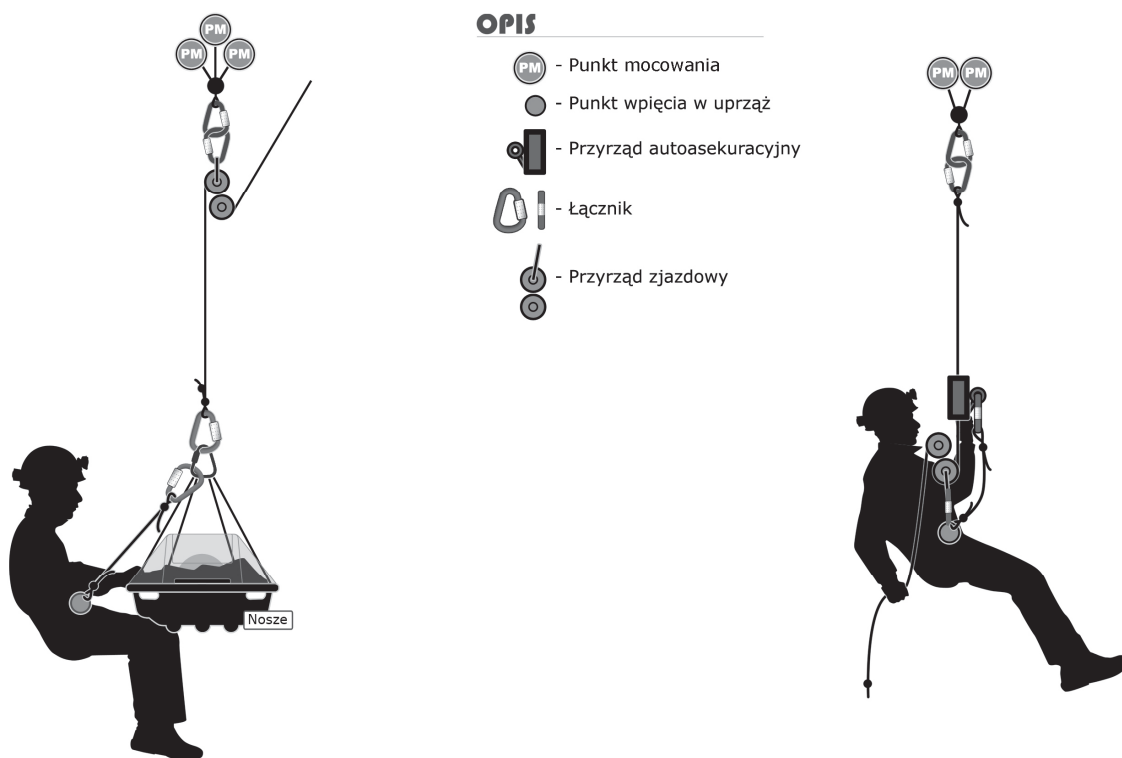
istnieje możliwość przeciążenia układu. Jeżeli nie są spełnione te warunki, należy stosować technikę ratowniczą dwóch lin.

- 12) Technika jednej liny polega na prowadzeniu operacji ratowniczych lub asekurowaniu się i poruszaniu ratowników z wykorzystaniem tylko jednej liny bez drugiej liny asekuracyjnej.

TECHNIKA JEDNEJ LINY

Podczas opuszczania ratownika z uszkodzonymi w noszach.

Podczas zjazdu ratownika.

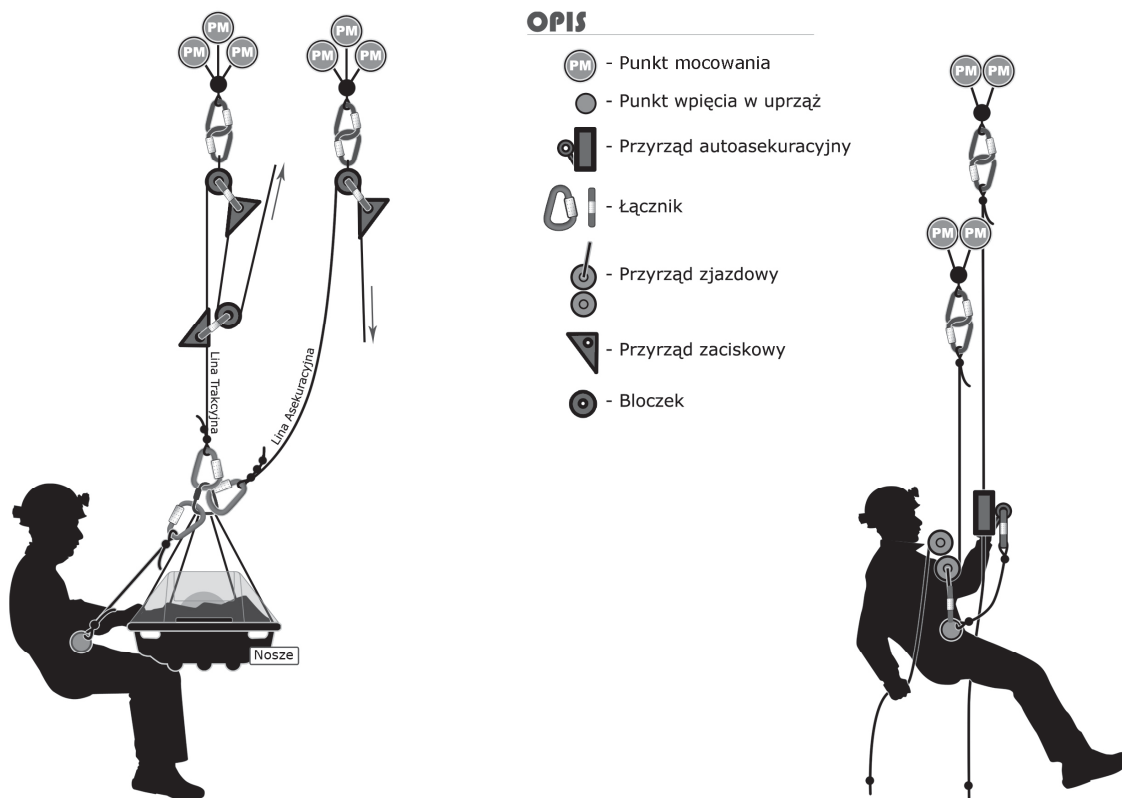
Rys. 2. Technika jednej liny.

- 13) Technika dwóch lin polega na wprowadzeniu dodatkowej liny asekuracyjnej przy działaniach ratowniczych i poruszaniu się ratowników.

TECHNIKA DWÓCH LIN

Podczas wyciągania ratownika z uszkodzonym w noszach.

Podczas zjazdu ratownika.

Rys. 3. Technika dwóch lin.

- 14) Podczas używania jako stanowiska trójnogu ratowniczego należy stosować technikę dwóch lin przy czym druga lina musi być wpięta w stanowisko niezależne od trójnogu.
- 15) Pod pojęciem asekuracji należy rozumieć techniki zabezpieczania się przed upadkiem w obszarze eksponowanym. Asekuracja ratowników musi opierać się na co najmniej jednym punkcie wpięcia w układ asekuracyjny.
- 16) Pod pojęciem autoasekuracji należy rozumieć techniki samodzielnego zabezpieczania się przed upadkiem w obszarze eksponowanym. Dopuszcza się autoasekurację na bazie jednego pewnego punktu mocowania.
- 17) W przypadku stosowania techniki dwóch lin, każda z lin powinna być wpięta w odrębne stanowisko. Od zasady tej można odstąpić w celu zapewnienia właściwej pracy lin i układów wpinanych do stanowiska oraz dla sprawnego prowadzenia działań – przy zachowaniu bezpieczeństwa tych działań

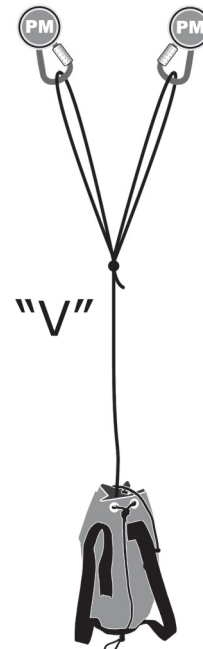
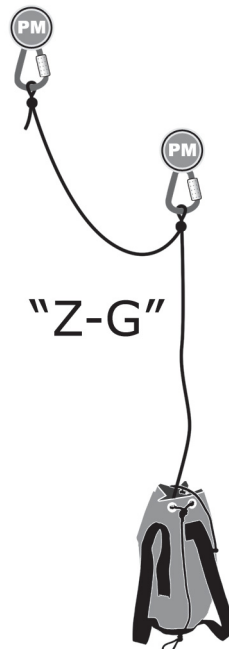
- 18) W układach złożonych (np.: opuszczanie po kolejce linowej ukośnej), każdy z układów w stosunku do zasad określonych w ppkt: 11), 12) i 13) należy rozpatrywać odrębnie (tzn. opuszczanie będzie odbywało się techniką jednej lub dwóch lin oraz kolejka linowa ukośna będzie zbudowana z jednej lub dwóch lin).
- 19) Dopuszcza się stosowanie karabinków bez blokady zamka w technice dolnej asekuracji, oraz w przypadku, gdy tak określa instrukcja producenta sprzętu. W praktyce zastosowanie karabinków bez blokady powinno odbywać się ze świadomym użyciem odpowiednich technik wykonanych we właściwy sposób.
- 20) W trakcie prowadzonych działań ratownictwa wysokościowego z wykorzystaniem różnych technik alpinistycznych: jaskiniowych, wspinaczkowych, alpinizmu przemysłowego i innych – należy przestrzegać inne obowiązujące i powszechnie przyjęte zasady bezpieczeństwa, dotyczące poszczególnych technik i wykorzystywanego sprzętu.
- 21) Techniki zabezpieczenia liny polegają na odpowiednim prowadzeniu, wykorzystywaniu i zabezpieczaniu liny, eliminującym możliwości jej uszkodzenia.
- 22) Bazą układów do poruszania się i asekuracji ratowników jest stanowisko asekuracyjne.
- 23) Sposób wykonania stanowiska asekuracyjnego zależy od zastosowanych technik, warunków prowadzonych działań, dostępnych punktów mocowania, posiadanego sprzętu i innych (patrz ppkt: 3) -10)). Przy budowie stanowiska należy dążyć, aby jego obciążenie rozkładało się równomiernie na punkty mocowania. Nie dotyczy to techniki poręczowania typu jaskiniowego, gdy linę mocujemy do punktu głównego (G) i punktu zabezpieczającego (Z).

STANOWISKO ASEKURACYJNE

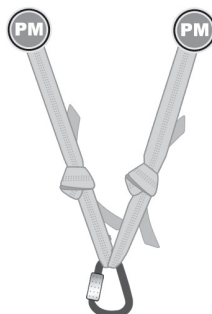
Dwa niezależne punkty mocowania (PM)

Stanowisko asekuracyjne „typ jaskiniowy”

Stanowisko asekuracyjne „typ wspinaczkowy”

Stanowisko asekuracyjne na bezwzględnie pewnym punkcie mocowania (BPPM)

Rys. 4. Stanowisko asekuracyjne.

24) Do stanowiska asekuracyjnego mocujemy linę asekuracyjną, poręczową lub zjazdową za pośrednictwem: węzłów, karabinków i przyrządów. Stanowisko to służy również bezpośrednio do autoasekuracji.

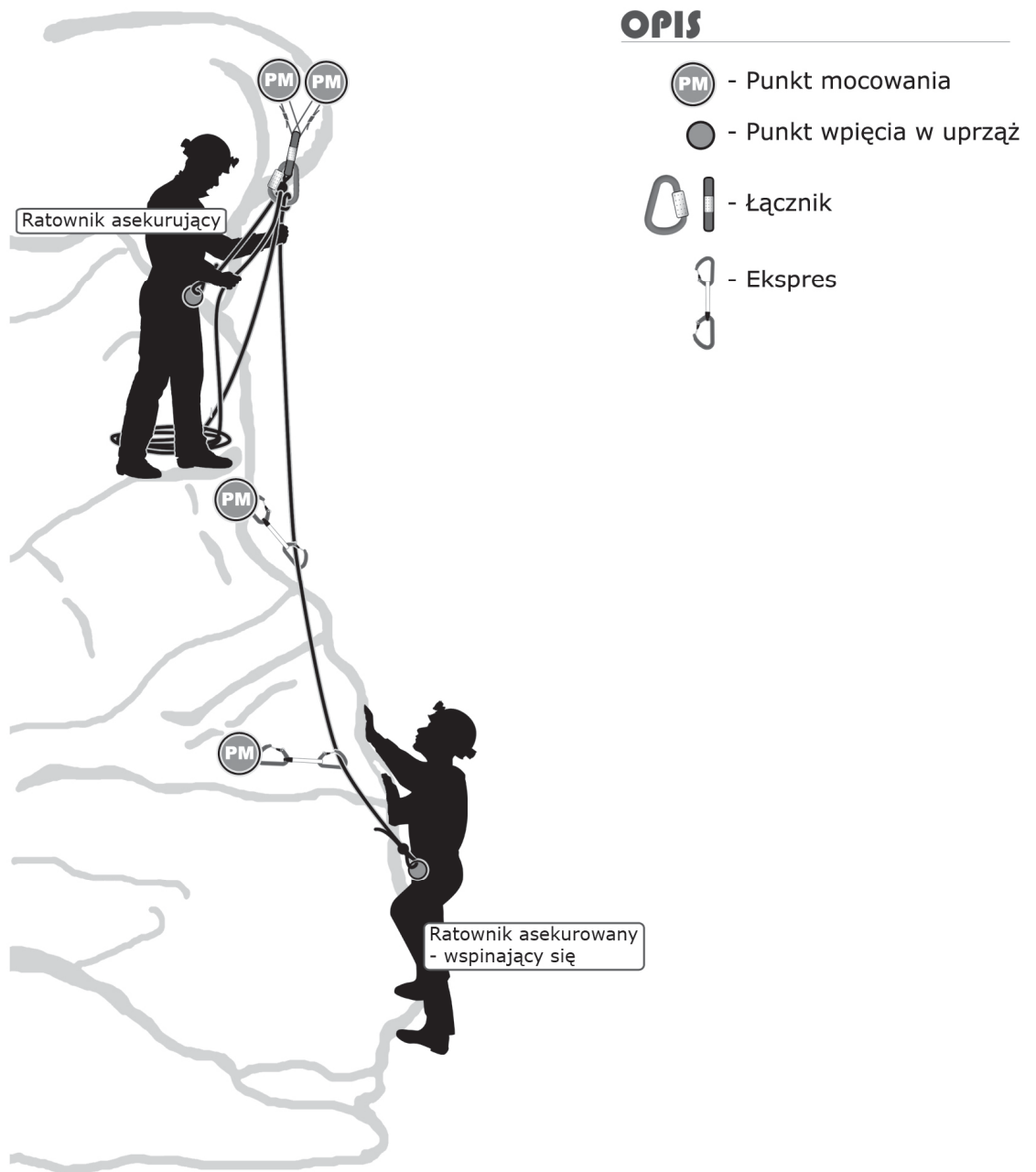
- 25) Do poruszania się w obszarze eksponowanym wykorzystywane są przede wszystkim techniki: poręczowania, górnej asekuracji, dolnej asekuracji, zjazdu po linie, wychodzenia po linie, wspinaczki, wychodzenia po konstrukcjach i drzewach z użyciem autoasekuracji.
- 26) Technika poręczowania polega na odpowiednim poprowadzeniu liny w jednym lub w wielu odcinkach, poprzez pośrednie stanowiska i punkty mocowania (przepięcia), odciągi i inne. Lina prowadzona jest w pionie, poziomie (trawers) i ukośnie. Poruszając się po poręczówce, ratownicy wykorzystują ją jako „poręcz”, wpinając się do niej karabinkami i przyrządami. Wykorzystując poręczówkę, ratownicy posługują się przede wszystkim technikami poruszania się: zjazdu, wychodzenia po linie, wspinaczki.
- 27) Poruszanie się na odcinkach poziomych polega na autoasekuracji ratownika poprzez wpięcie się do liny poręczowej. Ratownik może tę linę obciążać (zachowując zasadę dwóch niezależnych punktów wpięcia) lub wykorzystywać ją biernie (wymagany co najmniej jeden punkt wpięcia).
- 28) Zjazd po linie odbywa się poprzez:
- a) wpięcie się przyrządem zjazdowym i przyrządem autoasekuracyjnym w linę, zachowując zasadę dwóch niezależnych punktów wpięcia;

W technikach wspinaczkowych i w sytuacjach awaryjnych zamiast przyrządu autoasekuracyjnego może być używany węzeł zaciskowy.
 - b) wpięcie się przyrządem zjazdowym z autoblokadą (autoasekuracją) w linę – jeden punkt wpięcia.

Powyższy sposób zjazdu jest zalecany szczególnie podczas działań z wykorzystaniem śmigłowca.
- 29) Dopuszcza się zjazd po linie:
- a) z wykorzystaniem tylko przyrządu zjazdowego bez autoasekuracji:
 - podczas użycia technik alpinistycznych we współdziałaniu ze śmigłowcem,
 - podczas prowadzenia działań ratowniczych, jeżeli zaistniały szczególne warunki i użycie autoasekuracji mogłoby powodować poważne utrudnienia w działaniach lub uniemożliwić ich przeprowadzenie,
 - b) bez przyrządu zjazdowego i autoasekuracji:
 - techniką „grubej liny”,
 - techniką „klucza zjazdowego”,

- w technice samoratowania.
- 30) Wychodzenie po linie wykonuje się z użyciem, co najmniej dwóch przyrządów zaciskowych – zachowując zasadę dwóch niezależnych punktów wpięcia.
 - 31) Podstawową techniką wychodzenia jest technika DED – z wykorzystaniem, dwóch przyrządów. Polega na wpięciu się przyrządami zaciskowymi: piersiowym i ręcznym do liny poręczowej i wychodzeniu po niej. W sytuacjach awaryjnych dopuszcza się stosowanie do wychodzenia po linie zamiast przyrządów – węzłów zaciskowych i innych przyrządów, jeżeli nadają się do tego celu.
 - 32) Pokonywanie podczas zjazdu i wychodzenia po linie pośrednich stanowisk i punktów mocowania wymaga przestrzegania zasady dwóch niezależnych punktów wpięcia.
 - 33) Autoasekuracja przyrządem zaciskowym – polega na wpięciu odpowiedniego przyrządu w linę poręczową podczas poruszania się po konstrukcji lub wspinaczki (lina poręczowa może być wykorzystywana biernie lub czynnie).
 - 34) Technika asekuracji górnej – polega na asekurowaniu ratownika liną prowadzoną do niego z góry.

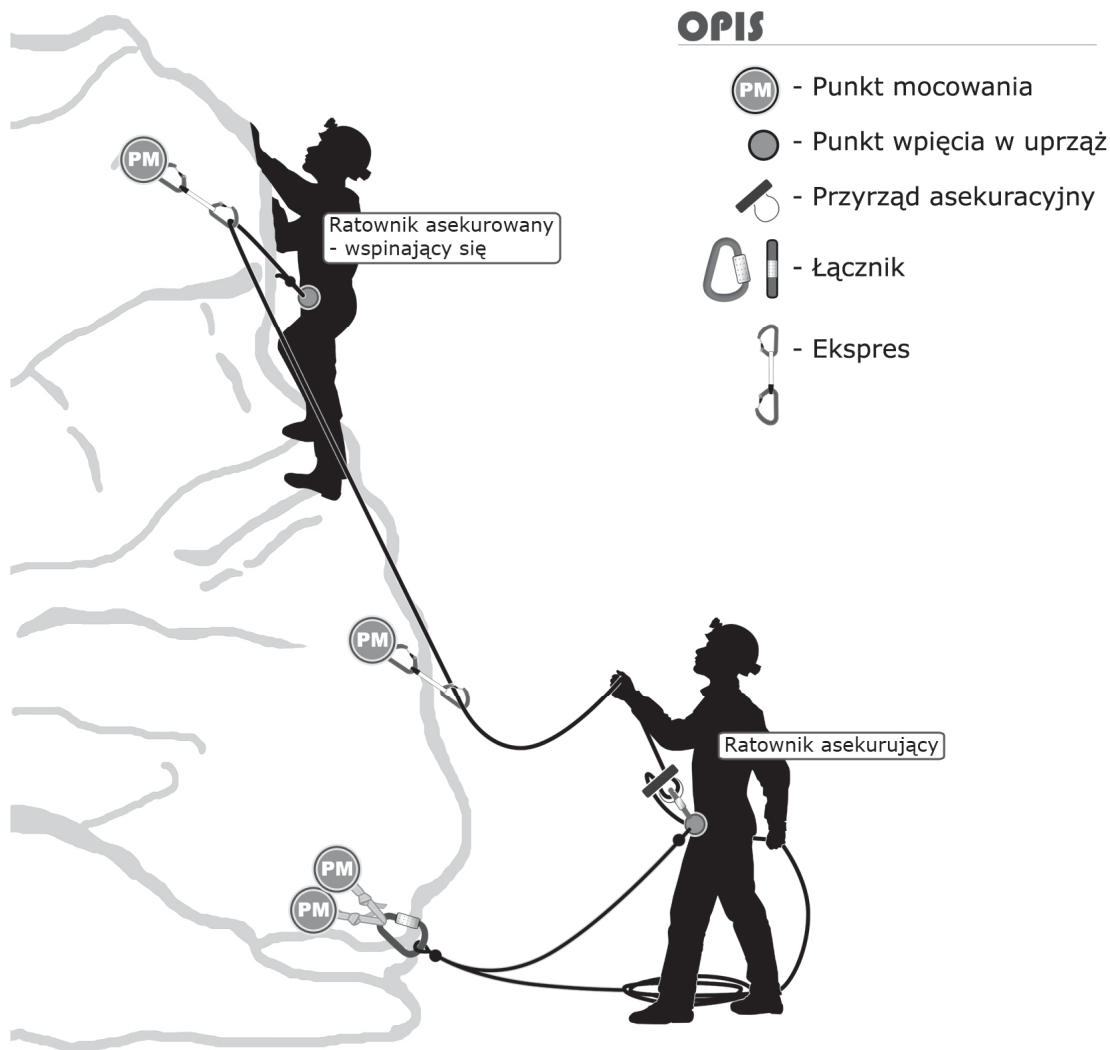
TECHNIKA GÓRNEJ ASEKURACJI

Rys. 5. Technika górnej asekuracji.

35) Technika asekuracji dolnej – polega na asekurowaniu ratownika liną prowadzoną przez niego z dołu.

TECHNIKA DOLNEJ ASEKURACJI

Rys. 6. Technika asekuracji dolnej.

36) Asekuracja dolna prowadzona jest techniką wspinaczkową z dostosowaniem jej elementów do warunków, w jakich prowadzona jest wspinaczka lub poruszanie się po konstrukcji.

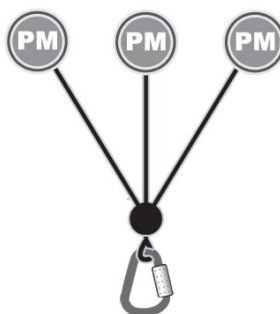
37) Zasady stosowania techniki jednej i dwóch lin nie dotyczą techniki prowadzenia dolnej i górnej asekuracji.

38) W ratownictwie wysokościowym wykorzystuje się inne techniki poruszania się w obszarze eksponowanych, takie jak: drabiny balkonowe, drabiny hakowe, drzewołazy, słupołazy i inne.

39) Bazą dla układów ratowniczych są stanowiska ratownicze.

40) Sposób wykonania stanowiska ratowniczego zależy od zastosowanych technik, warunków prowadzonych działań, dostępnych punktów mocowania, posiadanego sprzętu i innych (patrz ppkt: 3) -10). Stanowisko ratownicze powinno posiadać tzw. punkt zbiorczy (centralny, zapewniający prawidłową pracę stanowiska i układów ratowniczych oraz dawać możliwość zamiany funkcji. Przy budowie stanowiska należy dążyć do zapewnienia równomiernego rozkładu obciążeń na punkty mocowania.

Trzy niezależne punkty mocowania (PM)

Stanowisko ratownicze na bezwzględnie pewnym punkcie mocowania (BPPM)

Rys. 7. Stanowisko ratownicze.

41) Punkt zbiorczy jest miejscem, w którym schodzą się pętle stanowiskowe z punktów mocowania połączone karabinkiem lub innym przyrządem (np.: płytką stanowiskową), do którego wpinane są liny, układy ratownicze i inne.

42) Punkt zbiorczy nie jest wymagany, jeżeli zastosowana technika ratownicza zapewnia prawidłową pracę stanowiska.

- 43) Punkt zbiorczy występuje również w niektórych stanowiskach asekuracyjnych, szczególnie w technice dolnej i górnej asekuracji.
- 44) Do stanowiska ratowniczego mocujemy liny za pośrednictwem węzłów, karabinków i przyrządów oraz układy ratownicze: wyciągowe, do opuszczania, asekuracyjne i inne. Stanowisko to może służyć również bezpośrednio do autoasekuracji.
- 45) Układ wyciągowy budowany jest z wykorzystaniem przyrządów alpinistycznych lub urządzeń ratowniczych i służy do ewakuacji i transportu z dołu do góry.
- 46) Układ do opuszczania budowany jest z wykorzystaniem przyrządów alpinistycznych lub urządzeń ratowniczych, służy do ewakuacji i transportu z góry na dół. Układ ten może być, w sytuacjach tego wymagających, zastąpiony techniką zjazdu ratownika po linie lub poruszania się ratowników po odcinkach poziomych z osobą ewakuowaną.
- 47) Układ asekuracyjny budowany jest z wykorzystaniem przyrządów lub urządzeń ratowniczych, służy do asekurowania układów ewakuacyjnych i transportowych.
- 48) Kolejka linowa budowana jest poprzez rozpięcie pomiędzy dwoma stanowiskami ratowniczymi jednej lub kilku lin. Służy do prowadzenia ewakuacji i transportu poziomego i ukośnego.
- 49) Przy budowie stanowisk i układów ratowniczych należy przewidzieć potrzebę zmiany kierunku ewakuacji i transportu oraz zapewnić wymiennność funkcji stanowisk i układów ratowniczych, (jeżeli umożliwiają to warunki, w których są prowadzone działania).
- 50) Do ewakuacji i transportu osób poszkodowanych i zagrożonych wykorzystywane są przede wszystkim: uprząże, nosze i inny specjalistyczny sprzęt.
- 51) Dopuszcza się stosowanie innego sprzętu pod warunkiem przestrzegania zaleceń producenta dotyczącego miejsca i sposobu eksploatacji.
- 52) *Rysunki 2, 3, 4, 5, 6, 7* obrazują ogólnie zasady bezpieczeństwa i techniki opisane w treści posługując się przykładowymi układami. Rysunki te nie są instrukcją budowania tych układów, a jedynie ich ideowym schematem i mogą być modyfikowane zgodnie z obowiązującą wiedzą. Szczegółowe informacje i umiejętności na temat budowy i zastosowania układów można uzyskać kończąc odpowiednie szkolenia.

3. 4. ŁĄCZNOŚĆ W TRAKCIE DZIAŁAŃ

- 1) Podczas działań ratowniczych, szkolenia i doskonalenia zawodowego musi być zapewniona łączność radiowa, głosowa, gestowa lub

przewodowa pomiędzy dowodzącym SGRW, prowadzącym szkolenie lub doskonalenie zawodowe i poszczególnymi członkami SGRW.

- 2) W przypadku działań łączonych ratownictwa wysokościowego z innymi rodzajami ratownictwa, należy zapewnić łączność pomiędzy dowodzącym SGRW, a kierującym działaniem ratowniczym (KDR).
- 3) Podczas działań z wykorzystaniem śmigłowca i technik alpinistycznych, pomiędzy pilotem i ratownikami współdziałającymi należy zapewnić łączność gestową oraz łączność radiową.
- 4) Łączność radiową należy organizować zgodnie z *„Instrukcją w sprawie organizacji łączności w sieciach radiowych UKF Państwowej Straży Pożarnej” z 2009 roku, stanowiącą załącznik do Rozkazu Nr 4 Komendanta Głównego PSP z dnia 09 czerwca 2009 roku.*
- 5) Wykaz zasad prowadzenia gestowej pomiędzy pilotem i ratownikami współdziałającymi stanowi *Załącznik Nr 14.*

CZĘŚĆ 4 ZASADY ORGANIZACJI SZKOLEŃ Z ZAKRESU RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO REALIZOWANEGO PRZEZ PAŃSTWOWĄ STRAŻ POŻARNĄ ORAZ UZYSKIWANIA STOPNI INSTRUKTORSKICH W RATOWNICTWIE WYSOKOŚCIOWYM.

4. 1. ORGANIZACJA SZKOLEŃ

- 1) Szkolenie członków Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wysokościowego (SGRW), związane z uzyskiwaniem tytułów, oparte jest o programy szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego realizowanego przez Państwową Straż Pożarną zatwierdzone przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.
- 2) Programy szkolenia określają:
 - a) cele szkolenia;
 - b) podmioty uprawnione do prowadzenia szkolenia;
 - c) warunki przyjęcia na szkolenie;
 - d) wymagania stawiane kadrze dydaktycznej;
 - e) wykaz sprzętu i obiektów do realizacji szkolenia;
 - f) sposób i warunki realizacji procesu dydaktycznego
 - g) treści nauczania;
 - h) kwalifikacje uzyskiwane po ukończeniu szkolenia.
- 3) Po ukończeniu przez strażaka szkolenia i uzyskaniu tytułu „Młodszego ratownika wysokościowego ksrq” otrzymuje on „Książeczkę ratownika wysokościowego ksrq”, wg wzoru zawartego w *Załączniku Nr 8*. Książeczkę niniejszą wydaje biuro właściwe do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej.
- 4) Organizator szkolenia, o którym mowa w ppkt. 3) przesyła do biura właściwego do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej wykaz osób, które ukończyły szkolenie. Do wykazu organizator dołącza kopie zaświadczeń wszystkich absolwentów wraz ze zdjęciem legitymacyjnym w formacie 3,5cm x 4,5cm, wykonanym w mundurze wyjściowym z aktualnym stopniem służbowym.
- 5) Po weryfikacji dokumentów dyrektor biura właściwego do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej wystawia „Książeczkę ratownika wysokościowego ksrq”, a następnie przesyła ją do właściwej ze względu na podległość służbową strażaka

komendy wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej. Ewidencję wydanych książeczek prowadzi biuro właściwe do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej.

- 6) Organizator każdego kolejnego szkolenia, z cyklu szkoleń, z zakresu ratownictwa wysokościowego realizowanego przez Państwową Straż Pożarną ma obowiązek dokonać stosownych wpisów w „Książeczce ratownika wysokościowego kserg”, potwierdzających uzyskanie tytułów.
- 7) Biuro właściwe do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej, co rok przeprowadza unifikację instruktorów ratownictwa wysokościowego kserg. Uczestnictwo i pozytywne zaliczenie unifikacji jest warunkiem dopuszczenia instruktora do prowadzenia zajęć dydaktycznych, podczas kursów ratownictwa wysokościowego na kolejne dwa lata. Lista instruktorów dopuszczonych do prowadzenia zajęć jest ogłaszana do końca roku, w którym odbyła się unifikacja.
- 8) Unifikacja obejmuje następujące zakresy:
 - a) Teoretyczny, polegający na przedstawieniu prelekcji z własnych doświadczeń z niżej wymienionych tematów:
 - Działalność szkoleniowa;
 - Doskonalenie zawodowe;
 - Nowy sprzęt alpinistyczny;
 - Nowe techniki ratownicze;
 - Ciekawe i trudne akcje ratowniczo-gaśnicze.
 - b) Praktyczny, polegający na prezentacji warsztatu pracy instruktora oraz testu sprawnościowego w następującej formule:
 - Pokaz z omówieniem jednego z wylosowanych tematów;
 - Sprawne i poprawne technicznie poruszanie się po poręczówkach pionowych o łącznej długości podchodzenia około 60 m, przez co najmniej 6 przepięć oraz łącznej długości zjazdu ok. 60m, przez co najmniej 6 przepięć.

4. 2. ZASADY UZYSKIWANIA STOPNI INSTRUKTORSKICH

- 1) Wprowadza się dwa tytuły instruktorskie:
 - a) Instruktor ratownictwa wysokościowego kserg;
 - b) Starszy instruktor ratownictwa wysokościowego kserg.

- 2) Warunkiem przystąpienia do egzaminu na tytuł „Instruktora ratownictwa wysokościowego kserg” jest:
 - a) posiadanie tytułu starszego ratownika wysokościowego kserg co najmniej 3 lata oraz potwierdzona przez właściwego kierownika jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej działalność w tym okresie w ramach specjalistycznej grupy ratownictwa,
 - b) ukończenie kursu taternictwa jaskiniowego oraz kursu wspinaczki skalnej z własną protekcją lub równorzędnego, zgodnie z programami szkoleń PZA, przeprowadzonych przez inne podmioty;
 - c) posiadanie przygotowania pedagogicznego,
 - d) skierowanie na egzamin przez właściwego kierownika jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, w formie wniosku egzaminacyjnego składanego do dyrektora biura właściwego do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej. Wzór wniosku stanowi *Załącznik Nr 9*,
 - e) napisanie po złożeniu wniosku pracy instruktorskiej na jeden z 5 zaproponowanych przez komisję egzaminacyjną tematów, związanych z ratownictwem wysokościowym, adekwatnych do celów zawartych w programach szkolenia oraz uzyskanie od 2 recenzentów pozytywnych opinii pracy. Praca powinna zostać złożona do biura właściwego do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej, co najmniej 30 dni przed wyznaczonym dniem egzaminu. Oceny pracy dokonuje komisja ds. ratownictwa wysokościowego,
 - f) zaliczenie testu sprawnościowego, o którym mowa w *Części 5*, przeprowadzonego pod nadzorem komisji egzaminacyjnej.
- 3) Termin i miejsce egzaminu ustala dyrektor biura właściwego do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej w uzgodnieniu z przewodniczącym komisji ds. ratownictwa wysokościowego.
- 4) Za przeprowadzenie egzaminu odpowiada komisja ds. ratownictwa wysokościowego, o której mowa w *Części 8*. Przewodniczący komisji ds. ratownictwa wysokościowego ustala skład komisji egzaminacyjnej spośród jej członków.
- 5) Nadzór nad pracą komisji egzaminacyjnej sprawuje dyrektor biura właściwego do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej
- 6) Na egzamin składa się:
 - a) część wstępna w formie testu wiedzy oraz zadania otwartego problemowego,

- b) część zasadnicza, polegająca na obronie pracy instruktorskiej, przeprowadzeniu wykładu na wylosowany temat, wykonaniu zadań praktycznych (techniki alpinistyczne, wspinaczkowe, jaskiniowe, ratownicze) z elementami kierowania działaniem ratowniczym SGRW oraz przeprowadzeniu instruktażu na wylosowany temat.
- 7) Tematy pracy instruktorskiej, zadania egzaminacyjne do testu wiedzy, zadania problemowe, tematy wykładów, zadania praktyczne oraz tematy instruktaży opracowuje komisja egzaminacyjna i przekazuje do zatwierdzenia przez dyrektora biura właściwego do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej na co najmniej 30 dni przed egzaminem.
- 8) Test wiedzy składa się z 50 zadań zamkniętych wielokrotnego wyboru z jedną prawidłową odpowiedzią (3 dystraktory). Treść testowych zadań egzaminacyjnych musi być zgodna z celami szczegółowymi zawartymi w programach szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego realizowanego przez Państwową Straż Pożarną.
- 9) Za każde prawidłowo rozwiązane zadanie przyznaje się 1 punkt. Za brak odpowiedzi bądź brak odpowiedzi przyznaje się punktów. Wynik testu uznaje się za pozytywny, jeżeli zdający uzyska co najmniej 43 punkty.
- 10) Zadanie problemowe uznaje się za rozwiązane poprawnie lub niepoprawnie.
- 11) Warunkiem zaliczenia części wstępnej egzaminu i dopuszczenia do części zasadniczej egzaminu jest uzyskanie wyniku pozytywnego z testu wiedzy oraz poprawnie rozwiązane zadanie problemowe.
- 12) Obrona pracy instruktorskiej kończy się wynikiem pozytywnym lub negatywnym.
- 13) Wykład, zadania praktyczne oraz instruktaż ocenia się jako wykonane poprawnie albo niepoprawnie.
- 14) Warunkiem zaliczenia części zasadniczej egzaminu jest poprawne wykonanie wszystkich elementów tej części egzaminu oraz pozytywna obrona pracy instruktorskiej.
- 15) Warunkiem zdania egzaminu na stopień „Instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg” jest zaliczenie części wstępnej oraz części zasadniczej egzaminu.
- 16) Do zadań komisji egzaminacyjnej należy w szczególności:
- a) przygotowanie tematów pracy instruktorskiej ,
 - b) przygotowanie zadań egzaminacyjnych do testu wiedzy wraz z ustaleniem punktacji za rozwiązanie niniejszych zadań,
 - c) opracowanie zadań problemowych,

- d) przedłożenie wykazu tematów wykładów,
 - e) opisanie zadań praktycznych do wykonania,
 - f) przedstawienie listy tematów instruktaży,
 - g) przeprowadzenie egzaminu,
 - h) ocena egzaminu.
- 17) Z przeprowadzonego egzaminu komisja egzaminacyjna sporządza protokół zawierający skład Komisji i wyniki egzaminu oraz podpisy członków Komisji. Załączniki do protokołu stanowią:
- a) wnioski egzaminacyjne;
 - b) testy wiedzy z arkuszami odpowiedzi;
 - c) zadania problemowe z arkuszami odpowiedzi;
 - d) dokumentacja z przebiegu części zasadniczej egzaminu;
 - e) dokumentacja dodatkowa według uznania Komisji.
- 18) Na podstawie wyniku przeprowadzonego egzaminu przewodniczący komisji egzaminacyjnej występuje z wnioskiem do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej o nadanie tytułu „Instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg”.
- 19) Nieprzystąpienie do egzaminu w wyznaczonym terminie uważa się za odstąpienie od egzaminu. Ponowne przystąpienie do egzaminu wymaga złożenia nowego wniosku egzaminacyjnego.
- 20) Strażak, który nie zdał egzaminu instruktorskiego, ma prawo ponownie przystąpić do egzaminu na ogólnych zasadach.
- 21) Dokumentem potwierdzającym uzyskanie tytułu „Instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg” jest zaświadczenie, którego wzór stanowi *Załącznik Nr 10*.
- 22) Zaświadczenie wydaje biuro właściwe do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej.
- 23) Postępowanie o nadanie tytułu „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg” przeprowadza komisja ds. ratownictwa wysokościowego w trybie i na zasadach określonych dla uzyskania tytułu „Instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg”, przy uwzględnieniu pierwszeństwa zasad zawartych w punktach 24 – 27.
- 24) Warunkiem uzyskania tytułu „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg” jest:
- a) złożenie wniosku, według wzoru stanowiącego *Załącznik Nr 11*, o nadanie tytułu „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg”, do dyrektora biura właściwego do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej,

- b) co najmniej 2 letni udokumentowany staż pracy jako instruktor ratownictwa wysokościowego ksrg,
 - c) udział w realizacji minimum 3 kursów śmigłowcowych, pod nadzorem starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg, wykonując zadania określone przez instruktora prowadzącego kurs oraz przedstawienie arkuszy ocen instruktora z pozytywnymi ocenami instruktora prowadzącego. Wzór arkusza „Oceny instruktora” określa *Załącznik Nr 12*,
 - d) posiadanie przygotowania pedagogicznego,
 - e) napisanie pracy instruktorskiej na jeden z 5 wybranych tematów związanych z ratownictwem wysokościowym z użyciem śmigłowca, adekwatnych do celów zawartych w programach szkolenia oraz pozytywna ocena pracy, a także pozytywna ocena z jej obrony.
- 25) Komisja egzaminacyjna ma prawo zażądać od kandydata ubiegającego się o tytuł „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg” dodatkowych dokumentów potwierdzających pracę instruktorską.
- 26) Z przeprowadzonego postępowania komisja egzaminacyjna sporządza protokół, który zawiera rekomendację do nadania tytułu „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg” lub uzasadnienie odmowy nadania powyższego tytułu.
- 27) Na podstawie protokołu, przewodniczący komisji egzaminacyjnej występuje z wnioskiem do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej o nadanie tytułu „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg”.
- 28) Na podstawie protokołu z prac komisji, przewodniczący Komisji występuje z wnioskiem do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej o nadanie tytułu „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg”.
- 29) Strażak, który nie uzyskał tytułu „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg”, ma prawo ponownie wystąpić o jego nadanie po spełnieniu warunków określonych w zasadach i w uzasadnieniu odmowy nadania tytułu.
- 30) Dokumentem potwierdzającym uzyskanie tytułu „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg” jest zaświadczenie, którego wzór stanowi *Załącznik Nr 13*.
- 31) Zaświadczenie wydaje biuro właściwe do spraw szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej.
- 32) Wpisów do „Książeczki ratownika wysokościowego ksrg” potwierdzających uzyskanie tytułów „Instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg” oraz „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg” dokonuje dyrektor biura właściwego do spraw

szkolenia pożarniczego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej
na podstawie wydanych zaświadczeń.

CZĘŚĆ 5 DOSKONALENIE ZAWODOWE

- 1) Doskonalenie zawodowe jest realizowane w oparciu o roczne i miesięczne plany doskonalenia zawodowego.
- 2) Zajęcia z doskonalenia zawodowego SGRW organizuje dowódca SGRW.
- 3) Zajęcia z doskonalenia zawodowego SGRW może prowadzić strażak lub inny ratownik z tytułem:
 - a) starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg,
 - b) instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg,
 - c) starszego ratownika wysokościowego ksrg,
 - d) ratownika wysokościowego ksrg,
 - e) młodszego ratownika wysokościowego ksrg, posiadający kwalifikacje uprawniające do prowadzenia działań ratowniczych i uprawnienia młodszego ratownika wysokościowego ksrg od minimum 2 lat.
- 4) Przedmiotem doskonalenia zawodowego SGRW są w szczególności następujące zagadnienia:
 - a) wykorzystanie technik alpinistycznych w różnych rodzajach ratownictwa,
 - b) wykorzystanie sprzętu ratownictwa technicznego w warunkach działań na wysokości,
 - c) kształtowanie cech odporności psychofizycznej i umiejętności przewidywania zagrożeń w specyficznych warunkach akcji ratownictwa wysokościowego,
 - d) rozpoznawanie zagrożeń na własnym terenie działania,
 - e) taktyka prowadzenia akcji ratowniczej z elementami ratownictwa wysokościowego,
 - f) współdziałanie z jednostkami ochrony przeciwpożarowej podczas różnego typu działań ratowniczych oraz z innymi podmiotami krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego,
 - g) rozwój sprawności fizycznej w zakresie poruszania się w warunkach typowych dla działań ratownictwa wysokościowego (wspinaczka, poruszanie się po poręczówkach, jaskiniach, kratownicach itp.),
 - h) szkolenia wynikające z potrzeb danej SGRW.

- 5) Na zajęcia, o których mowa w ppkt 6, należy przeznaczyć 40% czasu przewidzianego na doskonalenie zawodowe funkcjonariuszy pełniących służbę w JRG PSP lub członków innych jednostek ochrony przeciwpożarowej, w których utworzona jest SGRW.
- 6) Każdy z ratowników co najmniej raz w roku bierze udział w pięciodniowym zgrupowaniu szkoleniowo-kondycyjnym.
- 7) Podczas zgrupowania szkoleniowo-kondycyjnego, przez pięć dni, prowadzi się:
 - a) trening alpinistyczny na obiektach przyrody lub konstrukcjach budowlanych,
 - b) ćwiczenia zgrywające,
 - c) trening kondycyjny.
 - d) prelekcje z zakresu ratownictwa wysokościowego.
- 8) Przebieg zgrupowania szkoleniowo-kondycyjnego nie powinien zakłócić funkcjonowania danego podmiotu ratowniczego w ksrg, w szczególności gotowości operacyjnej SGRW.
- 9) Program zgrupowania szkoleniowo-kondycyjnego dla SGRW w PSP opracowuje dowódca SGRW, a zatwierdza Komendant Powiatowy (Miejski) PSP. W celu podnoszenia sprawności fizycznej członków SGRW należy zapewnić im możliwość wykonywania ćwiczeń siłowych z elementami technik alpinistycznych i ćwiczeń wspinaczkowych.
- 10) Raz w roku dowódca SGRW przeprowadza dla członków SGRW test sprawnościowy oraz egzamin teoretyczny i praktyczny z zakresu technik ratownictwa wysokościowego. Test sprawnościowy obejmuje:
 - a) biegowy test Coopera (zalicza ocena co najmniej dobra, zgodnie z tabelą wyników),
 - b) sprawne i poprawne technicznie poruszanie się po poręczówkach pionowych o łącznej długości podchodzenia ok. 60 m, przez co najmniej 6 przepięć oraz łącznej długości zjazdu ok. 60 m, przez co najmniej 6 przepięć,
 - c) podciąganie co najmniej 10 razy na drążku ciągiem martwym.
- 11) Dla członków SGRW, którzy nie zaliczyli testu sprawnościowego oraz egzaminu teoretycznego i praktycznego w pierwszym terminie dowódca SGRW wyznacza termin poprawkowy nie później niż na 6 miesięcy od pierwszego terminu.
- 12) Nie zaliczenie egzaminu lub testu sprawnościowego w terminie poprawkowym, powoduje iż ratownik nie może brać udziału w działaniach ratowniczych SGRW. Jeżeli ratownik nie zaliczy egzaminu lub testu sprawnościowego w ciągu 1 roku od terminu poprawkowego,

zostaje wykluczony ze składu SGRW. Wykluczony ratownik nie może brać udziału w działaniach ratowniczych i ćwiczeniach SGRW.

- 13) Instruktorzy, o których mowa w ppkt. 5) lit a) i b), co najmniej raz w roku powinni uczestniczyć w zgrupowaniach szkoleniowo-kondycyjnych, których podstawowym celem jest podnoszenie oraz unifikacja umiejętności i wiedzy ratowniczej.
- 14) Organizatorem zgrupowania szkoleniowo-kondycyjnego dla kadry instruktorskiej jest Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej.
- 15) Raz w roku, wskazana przez Komendanta Głównego PSP, Komenda Wojewódzka PSP organizuje (we współpracy i pod nadzorem KG PSP) ogólnopolskie manewry ratownicze dla pojedynczych przedstawicieli wszystkich SGRW. Celem manewrów jest wymiana doświadczeń w zakresie stosowanych technik ratownictwa wysokościowego i sprzętu ratowniczego oraz prowadzenie wspólnych ćwiczeń. W trakcie manewrów na bazie szkół pożarniczych lub Komend Wojewódzkich PSP organizuje się warsztaty ratownicze, których tematyka porusza bieżące zagadnienia związane z ratownictwem wysokościowym.
- 16) SGRW COO w miarę możliwości powinna uczestniczyć w ćwiczeniach międzynarodowych, krajowych, regionalnych i wojewódzkich.

CZĘŚĆ 6 ZADANIA PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W ZAKRESIE WYPEŁNIANIA ROLI ORGANIZATORA RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO W KSRG

- 1) Planowanie przedsięwzięć na potrzeby rozwoju ratownictwa wysokościowego poprzedzone jest oceną wniosków wynikających z analizy zagrożeń i ryzyka dokonanej w oparciu o „Metodykę oceny zagrożenia gminy i powiatu” zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem ministra właściwego do spraw wewnętrznych w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo – gaśniczego oraz analizy zabezpieczenia operacyjnego podległego obszaru, w tym sieci podmiotów ratowniczych, zdolnych do realizacji działań ratowniczych technikami alpinistycznymi.
- 2) Komendant powiatowy/miejski PSP uwzględni w planie rozwoju ratownictwa, służącym do poprawy bezpieczeństwa na szczeblu lokalnym wnioski, o których mowa w podpunkcie 1).
- 3) Komendant powiatowy/miejski PSP przystępując do aktualizacji powiatowego planu ratowniczego, analizuje specyfikę obszaru chronionego poszczególnych jednostek ochrony przeciwpożarowej włączonych do ksrG w oparciu o „Metodykę oceny zagrożenia gminy i powiatu” wskazuje rodzaje zagrożeń o najwyższym poziomie, jak również obiekty i tereny charakterystyczne, wymagające użycia dużej ilości sił i środków ratowniczych lub zastosowania specjalistycznego sprzętu oraz technik, a także koordynuje aktualizację procedur ratowniczych oraz wykaz sił i środków ratowniczych niezbędnych podczas alarmowania, dysponowania i prowadzenia działań ratowniczych z wykorzystaniem SGRW.
- 4) Komendant wojewódzki PSP uwzględni w planie rozwoju ratownictwa, służącym poprawie bezpieczeństwa na szczeblu wojewódzkim, wnioski z analizy zabezpieczenia operacyjnego przez specjalistyczne grupy ratownictwa wysokościowego PSP oraz analizuje zasadność włączenia do KSRG specjalistycznych grup ratownictwa wysokościowego z innych podmiotów ratowniczych.
- 5) Plan rozwoju ratownictwa wysokościowego winien być spójny z planem utrzymania lub podniesienia gotowości operacyjnej SGRW w ksrG, w szczególności w zakresie szkolenia i doskonalenia oraz wyposażenia w sprzęt ratowniczy, niezbędny do stosowania technik alpinistycznych.
- 6) Plan budowy SGRW winien zawierać w szczególności:
 - a) deklarację gotowości strażaków – ratowników do funkcjonowania w SGRW i realizowania zadań na potrzeby KSRG,

- b) miejsce stacjonowania i strukturę organizacyjną danej SGRW, pozwalające na jej niezwłoczne dysponowanie i realizację działań ratowniczych w zakresie specjalistycznym,
 - c) harmonogram szkoleń, w oparciu o kwalifikacje przyjęte w KSRG,
 - d) harmonogram zakupów sprzętu ratowniczego na poszczególnych etapach budowy danej SGRW oraz ewentualnego doposażenia Krajowych Baz Sprzętu Specjalistycznego i Środków Gaśniczych wraz ze wskazaniem koordynatora tego przedsięwzięcia, a także źródeł finansowania,
 - e) przygotowanie procedur ratowniczych, w szczególności w zakresie alarmowania, dysponowania i prowadzenia działań ratowniczych,
 - f) przygotowanie rocznego planu doskonalenia SGRW, stanowiącego element planu doskonalenia jednostki ochrony przeciwpożarowej, w strukturze której ta grupa funkcjonuje,
 - g) przygotowanie stosownej dokumentacji dotyczącej włączenia SGRW do KSRG – w przypadku, gdy SGRW należy do jednostki ochrony przeciwpożarowej spoza PSP.
- 7) W końcowym procesie tworzenia SGRW, Komendant Wojewódzki PSP wyznacza dla niej obszar chroniony o zasięgu określonym w wyniku porozumienia z komendantami wojewódzkimi PSP sąsiednich województw oraz:
- a) poleca aktualizację stosownych procedur powiadamiania i dysponowania SGRW ujętych w powiatowych planach ratowniczych,
 - b) poleca aktualizując dokumentacji dotyczącej organizacji wojewódzkiego odwołu operacyjnego,
 - c) poleca aktualizując wojewódzkiego planu ratowniczego,
 - d) wyznacza termin wprowadzenia SGRW do podziału bojowego i uruchomienia jej funkcjonowania w KSRG oraz realizowania działań ratowniczych w zakresie specjalistycznym.
- 8) Komendant Wojewódzki PSP wyznacza strażaka PSP do koordynacji zadań z zakresu planowania i organizacji ratownictwa wysokościowego na obszarze województwa oraz do nadzoru nad realizacją tych zadań.
- 9) Komendant Wojewódzki może wnioskować do Komendanta Głównego PSP o włączenie utworzonych SGRW PSP do działań poza granicami kraju.
- 10) Komendanci Powiatowi/Miejscy oraz Komendanci Wojewódzcy Państwowej Straży Pożarnej z powiatów i województw posiadających w swym obszarze chronionym tereny górskie, uwzględniają w procesie planowania przepisy dotyczące zachowania bezpieczeństwa w górach

(jaskiniach) oraz porozumienia pomiędzy Komendantem Głównym PSP,
a:

- a) Górskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym,
- b) Tatrzańskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym,
- c) Polskim Związkiem Alpinizmu,
- d) służbami i podmiotami ratowniczymi, które na zasadzie dobrowolności zgodziły się współdziałać w akcjach ratowniczych.

CZĘŚĆ 8 KOMISJA DS. RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO

- 1) Komendant Główny PSP powołuje w odrębnym trybie Komisję ds. Ratownictwa Wysokościowego.
- 2) Do zadań komisji należy:
 - a) analizowanie stanu ratownictwa wysokościowego w ksrg;
 - b) wytyczanie kierunków rozwoju;
 - c) analizowanie dokumentacji dotyczących trudniejszych akcji ratowniczych oraz wypadków w ratownictwie wysokościowym;
 - d) przeprowadzanie egzaminów na stopnie instruktorskie z zakresu ratownictwa wysokościowego PSP;
 - e) rozpatrywanie i opiniowanie wniosków o uznanie kwalifikacji i uprawnień w ratownictwie wysokościowym strażakom, którzy ukończyli szkolenie poza PSP;
 - f) wskazywanie ewentualnych rozbieżności pomiędzy obowiązującymi programami szkolenia w zakresie ratownictwa wysokościowego, a programami, według których były realizowane szkolenia poza PSP oraz wskazanie ewentualnej konieczności odbycia szkolenia uzupełniającego i jego zakresu;
 - g) opiniowanie przydatności sprzętu i technik ratownictwa wysokościowego w zakresie możliwości ich stosowania.

CZĘŚĆ 9 POSTANOWIENIA KOŃCOWE

- 1) Tracą moc „Wytyczne do organizacji ratownictwa wysokościowego w krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym” z dnia 12 kwietnia 2006 r.
- 2) Tracą moc "Zasady organizacji szkoleń z zakresu ratownictwa wysokościowego realizowanego przez Państwową Straż Pożarną oraz uzyskiwania stopni instruktorskich w ratownictwie wysokościowym" z dnia 22 maja 2006 r.

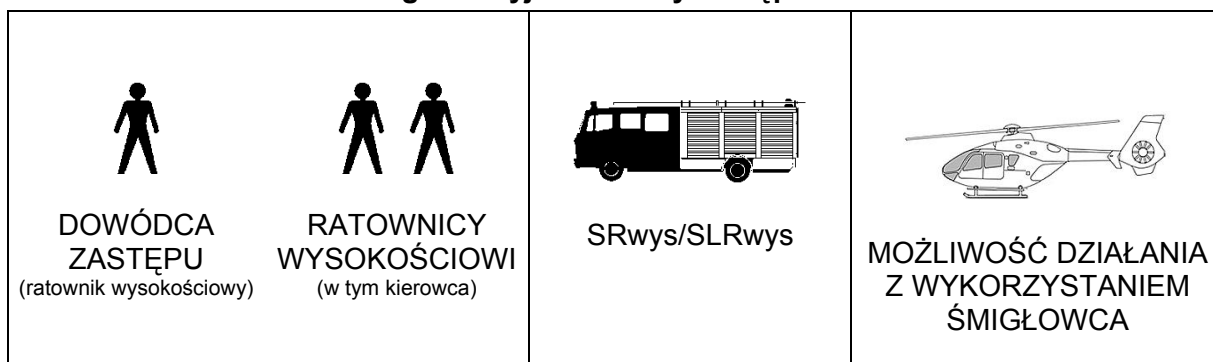
CZĘŚĆ 10 SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

- 1) Schemat organizacyjny Zastępu SGRW WOO.
- 2) Schemat organizacyjny Sekcji SGRW COO.
- 3) Przykładowy wykaz norm.
- 4) Minimalne wyposażenie indywidualne ratownika wysokościowego.
- 5) Standard wyposażenia lekkiego samochodu ratownictwa wysokościowego.
- 6) Przykładowe zobrazowanie obszaru chronionego grupy na mapie.
- 7) Standard wyposażenia średniego samochodu ratownictwa wysokościowego.
- 8) Książeczka ratownika wysokościowego kserg
- 9) Wniosek o skierowanie na egzamin na tytuł „Instruktora ratownictwa wysokościowego kserg”.
- 10) Zaświadczenie o uzyskaniu tytułu „instruktora ratownictwa wysokościowego krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego”
- 11) Wniosek o nadanie tytułu „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego”
- 12) Arkusz oceny instruktora
- 13) Zaświadczenie o uzyskaniu tytułu „starszego instruktora ratownictwa wysokościowego krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego”
- 14) Zasady organizacji łączności dla działań ratowniczych z wykorzystaniem statków powietrznych.

Schemat organizacyjno-etatowy Zastępu SGRW na poziome KP/KM PSP

Schemat organizacyjno-etatowy Zastępu SGRW WOO

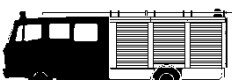

Schemat organizacyjny Sekcji SGRW COO

Sekcja w składzie:

- dowódca
- samochód operacyjny lub samochód rozpoznawczo-ratowniczy z kierowcą,
- zastęp rat. wysokościowego,
- zastęp rat. technicznego.

Schemat organizacyjno-etatowy Sekcji SGRW COO

SEKCJA SGRW COO		 DOWÓDCA SRW COO (ratownik wysokościowy)	 RATOWNIK (kierowca)	 SLRR/SOp (terenowy/uterenowiony)	 MOŻLIWOŚĆ DZIAŁANIA Z WYKORZYSTANIEM M ŚMIGŁOWCA
	Zastęp ratownictwa wysokościowego	 DOWÓDCA ZASTĘPU (ratownik wysokościowy)	 RATOWNICY WYSOKOŚCIOWI (w tym kierowca)	 SRwys/SLRwys	
	Zastęp ratownictwa technicznego	 DOWÓDCA ZASTĘPU	 RATOWNICY (w tym kierowca)	 SRt/SLRt	

Przykładowy wykaz norm

lp	PN-EN	Tytuł
1	365 / 2004r.	Środki ochrony indywidualnej chroniące przed upadkiem z wysokości. Ogólne wymagania dotyczące instrukcji użytkowania konserwacji, okresowych sprawdzeń, napraw, znakowania i pakowania.
2	1263-2 / 2004 r.	Siatki bezpieczeństwa. Część 2 - Wymagania bezpieczeństwa dotyczące instalowania siatek bezpieczeństwa.
3	1263-1 / 2004 r.	Siatki bezpieczeństwa. Część 1 - Wymagania bezpieczeństwa, metody badań.
4	1802 / 2002 r.	Wymagania bezpieczeństwa dotyczące podestów ruchomych, wiszących. Obliczenia projektów, kryteria stateczności, budowa badania.
5	1891 / 2002r.	Sprzęt ochrony indywidualnej zapobiegający upadkom z wysokości. Liny rdzeniowe w oplocie o małej rozciągliwości.
6	397 / A1 / 2002r.	Przemysłowe hełmy ochronne (zmiana A1).
7	1498 / 2002 r	Sprzęt ratowniczy - pętle ratownicze.
8	1497 / 2002 r.	Sprzęt ratowniczy - szelki ratownicze.
9	12492 / 2002 r.	Sprzęt ratowniczy - kaski dla alpinistów. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań.
10	12278 / 2001 r.	Sprzęt alpinistyczny - bloczki linowe. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań.
11	12277 / 2001 r.	Sprzęt alpinistyczny - uprząże. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań.
12	567 / 2000 r.	Sprzęt alpinistyczny - klamry, liny. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań.
13	358 / 2002 r.	Sprzęt ochrony indywidualnej ustalający pozycje podczas pracy.
14	813 / 1997r.	Indywidualny sprzęt zapobiegający upadkom z wysokości. Uprząż biodrowa
15	362 / 1997r.	Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości. Łączniki.
16	363 / 1997r.	Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości. Systemy powstrzymywania spadania.
17	361 / 1997r.	Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości. Szelki bezpieczeństwa.
18	355 / 1997r.	Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości. Amortyzatory.
19	354 / 1997r.	Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości. Linki bezpieczeństwa.
20	795 / 1996r.	Ochrona przed upadkiem z wysokości. Urządzenia kotwiczące. Wymagania i badanie.
21	364 / 1996r.	Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości. Metody badań
22	360 / 1996r.	Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości. Urządzenia samohamowne.
23	353-2 / 1996r.	Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości.

		Urządzenia samozaciskowe z giętką prowadnicą.
24	353-1 / 1996r.	Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości. Urządzenia samozaciskowe ze sztywną prowadnicą.
25	341+A1 / 1996r.	Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości. Urządzenia do opuszczania.
26	1496 / 1996r.	Sprzęt ratowniczy. Ratownicze urządzenia podnoszące

Minimalne wyposażenie indywidualne ratownika wysokościowego

Lp.	Nazwa	Ilość
1	Kask (hełm)	1 szt.
2	Kombinezon podstawowy – bojowy, jednoczęściowy zapewniający niepalność, nieprzemakalność i oddychalność.	1 szt.
3	Drugi kombinezon lub ubranie dwu częściowe wykonane z cienkiego materiału, do działań w umiarkowanych warunkach pogodowych	1 kpl.
4	Kombinezon roboczy jednoczęściowy (do ćwiczeń i prac w środowisku "brudnym" nieskażonym)	1 szt.
5	Kombinezon wewnętrzny ocieplający z materiału typu Polartec.	1 szt.
6	Letnie ubranie dwuczęściowe do treningów kondycyjnych i wspinaczkowych	1 kpl.
7	Komplet bielizny termoaktywnej – letni	1 kpl.
8	Komplet bielizny termoaktywnej – zimowy	1 kpl.
9	Skarpety letnie -2 pary	1 kpl.
10	Skarpety zimowe -2 pary	1 kpl.
11	Buty specjalne bojowe	1 kpl.
12	Buty typu trekkingowego z membraną (do treningów kondycyjnych)	1 kpl.
13	Kominiarka specjalna	1 szt.
14	Czapka zimowa pod kask z membraną oddychającą lub kominiarka zimowa	1 szt.
15	Rękawice specjalne do działań technikami alpinistycznymi	2 kpl.
16	Rękawice zimowe do działań technikami alpinistycznymi	2 kpl.
17	Rękawice gumowe ochronne	1 kpl.
18	Ochraniacze na buty (stuptuty)	1 kpl.
19	Uprząż biodrowa	1 szt.
20	Taśma służąca do podtrzymania piersiowego przyrządu zaciskowego	1 szt.
21	Przyrząd zjazdowy z autoblokadą lub bez autoblokady	1 szt.
22	Przyrząd asekuracyjno – zjazdowy, przystosowany do współpracy z dwoma linami	1 szt.
23	Przyrządy zaciskowe do podchodzenia po linie	1 kpl.
24	Przyrząd autoasekuracyjny	1 szt.
25	Nóż specjalny	1 szt.
26	Wielofunkcyjny przyborek z kombinerkami	1 szt.
27	Osobista latarka typu „czołówka”	1 kpl.
28	Łąza asekuracyjna	1 szt.
29	Pętla z taśmy	2 szt.
30	Karabinki zakręcane	7 szt.
31	Pętla z repsznura	1 szt.
32	Karabinki niezakręcane	3 szt.
33	Bloczek do liny	1 szt.
34	Worek na sprzęt	1 szt.
35	Plecak (torba) na pozostałe wyposażenie osobiste	1 szt.
36	Gwizdek	1 szt.
37	Gogle	1 szt.
38	Worek 3 l - Szpejarka	1 szt.
39	Okulary przeciwsłoneczne	1 szt.

Standard wyposażenia lekkiego samochodu ratownictwa wysokościowego (SLRWys).

	Nazwa wyposażenia	Ilość
1	2	3
1	Lina statyczna/półstatyczna o długości 200m	1szt.
2	Lina statyczna/półstatyczna o długości 100m	2szt.
3	Lina statyczna/półstatyczna o długości 50m	2szt.
4	Lina statyczna/półstatyczna o długości 10m	2szt.
5	Lina statyczna/półstatyczna o długości 5m	2szt.
6	Lina statyczna kevlarowa o długości 50m	2szt.
7	Lina dynamiczna 50m	1szt.
8	Ośłona ochronna na linę	8szt.
9	Pętla z taśmy o dł. ok. 60cm	8szt.
10	Pętla z taśmy o dł. ok. 80cm	8szt.
11	Pętla z taśmy o dł. ok. 120cm	8szt.
12	Pętla specjalna o zwiększonej wytrzymałości	4szt.
13	Karabinek zakręcany (poza zestawami ratowniczymi)	20szt.
14	Karabinek obrotowy	1szt.
15	Przyrząd zaciskowy	4szt.
16	Przyrząd do opuszczania / zjazdowy	2szt.
17	Bloczek ratowniczy	6szt.
18	Bloczek ratowniczy podwójny	2szt.
19	Rolka krawędziowa	2szt.
20	Płytki stanowiskowa	1szt.
21	Drzewołazy	2szt.
22	Wciągarka ratownicza ręczna do liny z tworzyw sztucznych	1szt.
23	Trójnóg ratowniczy	1szt.
24	Uprząż ewakuacyjna (poza zestawami ratowniczymi)	2szt.
25	Pętla ratownicza	1szt.
26	Zestaw do znakowania terenu lądowiska (jeśli grupa prowadzi działania z wykorzystaniem śmigłowca)	1szt.
27	Nosze – kosz ratowniczy	1szt.
28	Śpiwór/płachta do ochrony cieplnej poszkodowanego	1szt.
29	Zestaw ogrzewaczy chemicznych	1szt.
30	Kask ochronny dla poszkodowanego	2szt.
31	Oświetlenie przenośne dalekosiężne - reflektor	1szt.
32	Wiertarka udarowa akumulatorowa	1szt.
33	Łom uniwersalny ratowniczy	1szt.
34	Worki na sprzęt	2szt.
35	Samochodowy zestaw do nawigacji GPS	1szt.
36	Przenośne urządzenie GPS	1szt.
37	Radiotelefon nasobny	3szt.
38	Radiotelefon przewoźny	1szt.
39	Zestaw terminali statusów i lokalizacji pojazdów	1szt.
40	System łączności do radiotelefonu ułatwiający prowadzenie łączności rat. wysokościowemu	3szt.
41	Telefon komórkowy z zestawem słuchawkowym.	1szt.
42	Zestaw plecakowy do ratownictwa medycznego R2	1szt.
43	Usztywniacz kręgosłupa w formie kamizelki	1szt.
44	Apteczka szturmowa z opatrunkami i zestawem do reanimacji	1szt.
45	Latarka dużej mocy do mocowania na hełmie lub kasku	3szt.
46	Zestaw do osadzania punktów mocowania stanowisk - w skład zestawu	1szt.

	powinny wchodzić co najmniej: narzędzia i kotwy rozporowe umożliwiające osadzenie punktów w betonie i skale (bez wiertarki, która jest pod poz. 32).	
47	Zestaw do prowadzenia dolnej asekuracji - w skład zestawu powinny wchodzić co najmniej: ekspresy – 10szt., pętle z taśmy do tworzenie punktów mocowania – 14 szt., przyrząd asekuracyjny – 2 szt., szelki wspinaczkowe – 1szt. (bez liny dynamicznej, która jest pod poz. 7).	1szt.
48	Zestaw asekuracyjny do poruszania się po drzewach i słupach - w skład zestawu powinny wchodzić co najmniej: lonża regulowana przyrządem, lonża stała (bez drzewołazów, które są pod poz. 21)	2szt.
49	Zestaw do ratownictwa z użyciem śmigłowca z użyciem technik alpinistycznych - w skład zestawu powinny wchodzić co najmniej: sprzęt do oporęczowania różnych śmigłowców dostępnych dla PSP, lina do zjazdu o dł.30m, lina do ewakuacji pod pokładem śmigłowca o długości 100m, drabinka spelo – 2,5m, uprząże ewakuacyjne – 2 szt., pętla ratownicza – 1 szt., system łączności dla ratownika operatora na pokładzie i ratownika pod pokładem umożliwiający łączność wzajemną i z pilotem oraz jednostkami PSP, nóż lub sekator do cięcia lin z tworzyw sztucznych (bez noszy, które są pod poz. 27.)	1szt.
50	Lonża podwójna z amortyzatorem i karabinkami o dużym prześwicie	2szt.
51	Szelki asekuracyjne pełne	2szt.
52	Aparat powietrzny nadciśnieniowy z butlą kompozytową i czujnikiem ruchu	3szt.
53	Detektor wielogazowy (wyposażony w sensory: tlen, LEL, siarkowodór, tlenek węgla)	2szt.
54	Kamizelka asekuracyjna do ratownictwa wodnego	2szt.
55	Rzutka ratownicza	2szt.
56	Ubranie ługo i kwasoochronne przeciwochlapaniowe	2szt.
57	Rękawice gumowe ługo i kwasoochronne	3szt.
58	Wciągarka samochodowa o sile ciągnięcia dostosowanej do masy samochodu	1szt.
59	Tuba ręczna nagłaśniająca	1szt.
60	Lornetka	1szt.
61	Drabinka balkonowa/hakowa	1szt.
62	Nożyco-rozpieracz hydrauliczny z napędem ręcznym	1szt.

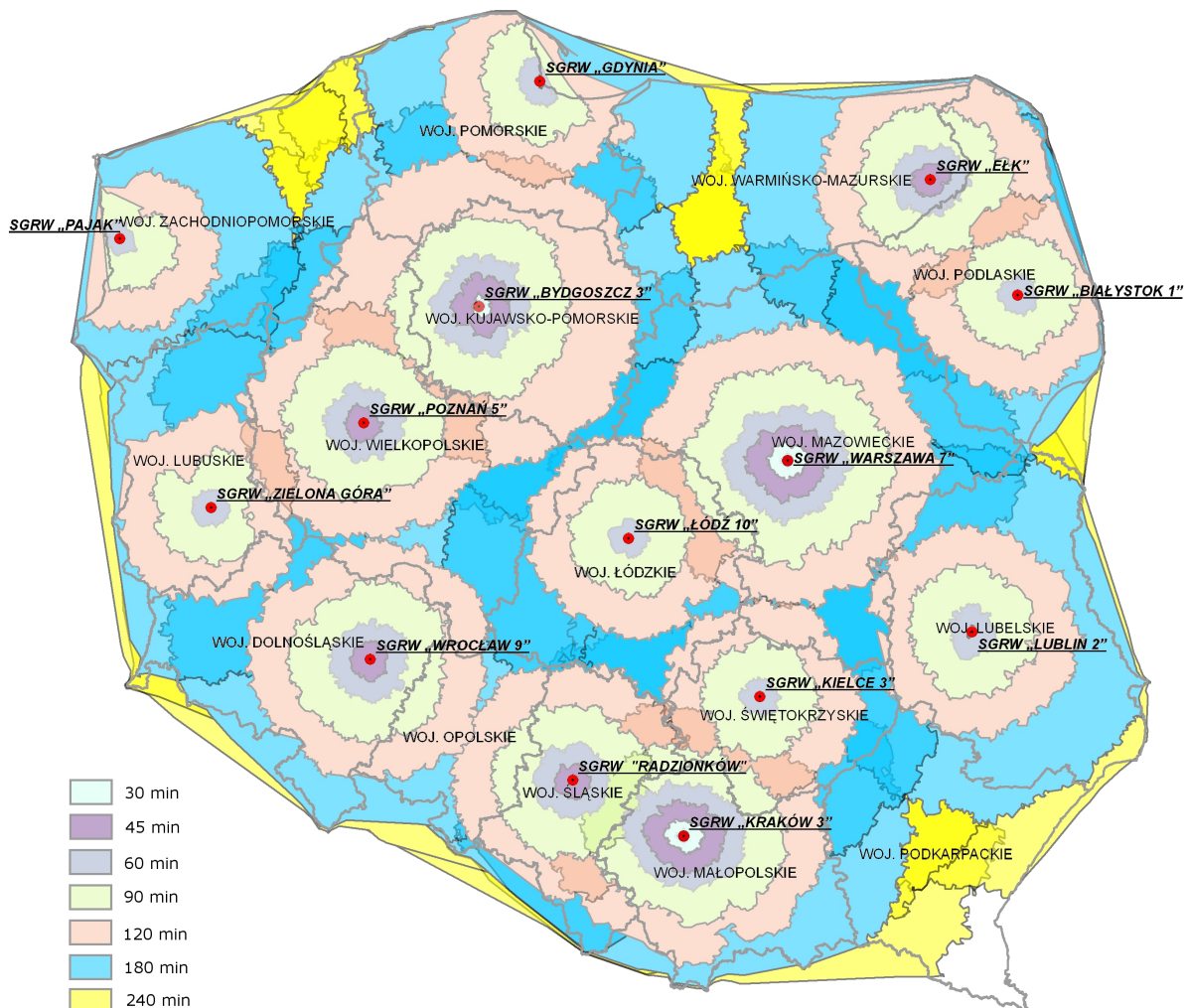
Uwagi:

- 1) *Zestaw sprzętu powinien być uzupełniany dodatkowymi elementami odpowiadającymi specyfice działania danej Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wysokościowego.*
- 2) *Zaleca się, aby liny były przechowywane na SRWys. w worach – gotowe do użycia.*
- 3) *Jeżeli grupa posiada więcej niż jeden zestaw do ratownictwa z użyciem śmigłowca, to każdy z tych zestawów powinien być on również wyposażony w nosze ratownicze, apteczkę szturmową, 2 kamizelki asekuracyjne do ratownictwa wodnego, kombinezon wodoszczelny do ratownictwa wodnego, a grupa powinna być wyposażona w 2 dodatkowe radiostacje na każdy taki zestaw.*
- 4) *Dodatkowe zestawy do ratownictwa z użyciem śmigłowca przechowywane są w sposób umożliwiający ich natychmiastowe użycie, ale nie muszą znajdować się na SRWys..*
- 5) *W celu usprawnienia prowadzenia działań ratowniczych dopuszcza się tworzenie zestawów sprzętowych ze sprzętu zawartego w normie wyposażenia potrzebnego do budowy stanowisk i układów ratowniczych (np. karabinki, pętle z taśmy, bloczki ratownicze, przyrządy do*

opuszczania/zjazdowe, przyrządy zaciskowe, bloczki ratownicze, rolki krawędziowe, osłony ochronne na linę). Sprzęt ten nie powinien być wykorzystywany do tworzenia zestawów zawartych w normie wyposażenia oraz innych przygotowanych dodatkowo zgodnie ww. ppkt.1).

- 6) Sprzęt, o którym mowa w ppkt. 1) i zestawy z niego tworzone przechowywane są w sposób umożliwiający ich natychmiastowe użycie, ale nie muszą znajdować się na SRWys..*
- 7) Sprzęt sezonowy taki jak raki i czekany w okresie letnim może być zdejmowany ze stanu SRWys., ale jest przechowywany w sposób umożliwiający natychmiastowe użycie.*
- 8) Zestaw do ratownictwa z użyciem śmigłowca wchodzi w skład standardu tylko wówczas, gdy SGRW ma dostęp do śmigłowca. Wówczas grupa wyposaża samochód SLRWys. również w nosze do ewakuacji z użyciem śmigłowca.*
- 9) SGRW COO może przechowywać poza pojazdem sprzęt wymieniony w standardzie wyposażenia dla SLRWys w sposób umożliwiający jego natychmiastowe użycie.*

Przykładowe zobrazowanie obszaru chronionego grupy na mapie

Na rysunku przedstawione zostały obszary, w które Specjalistyczne Grupy Ratownictwa Wysokościowego COO są w stanie dojechać w określonym czasie.

Przyjęto następujące założenia:

- Grupa porusza się ze średnią prędkością 60 km/h po publicznych drogach.
- Grupa opuszcza rejon koncentracji po upływie czasu opisanego w dokumentacji centralnego odvodu operacyjnego jako czas formowania się pododdziału.

Standard wyposażenia średniego samochodu ratownictwa wysokościowego (SRWys).

Lp.	Nazwa wyposażenia	Ilość
1	2	3
1	Lina statyczna/półstatyczna o długości 200m	2szt.
2	Lina statyczna/półstatyczna o długości 100m	4szt.
3	Lina statyczna/półstatyczna o długości 50m	4szt.
4	Lina statyczna/półstatyczna o długości 10m	4szt.
5	Lina statyczna/półstatyczna o długości 5m	4szt.
6	Lina statyczna kevlarowa o długości 100m	2szt.
7	Lina dynamiczna 50m	1szt.
8	Ostona ochronna na linę	14szt.
9	Pęta z taśmy o dł. ok. 60cm	14 szt.
10	Pętla z taśmy o dł. ok. 80cm	14 szt.
11	Pętla z taśmy o dł. ok. 120cm	14 szt.
12	Pętla specjalna o zwiększonej wytrzymałości	6 szt.
13	Tyczka teleskopowa do podwieszania haka mocującego	1szt.
14	Hak mocujący	2szt.
15	Karabinek zakręcany (poza zestawami ratowniczymi)	40szt.
16	Karabinek obrotowy	2szt.
17	Przyrząd zaciskowy	8szt.
18	Przyrząd do opuszczania / zjazdowy	6szt.
19	Bloczek ratowniczy	10szt.
20	Bloczek ratowniczy podwójny	4szt.
21	Rolka krawędziowa	4szt.
22	Płytki stanowiskowa	2szt.
23	Słupolazy	1szt.
24	Drzewołazy	2szt.
25	Raki lodowe – para	2szt.
26	Czekan	4szt.
27	Wciągarka ratownicza ręczna do liny z tworzyw sztucznych	1szt.
28	Trójnóg ratowniczy	1szt.
29	Uprząż ewakuacyjna (poza zestawami ratowniczymi)	6szt.
30	Pętla ratownicza	2szt.
31	Drabinka speleo o długości 10m	3szt.
32	Drabinka balkonowa/hakowa	1szt.
33	Zestaw do znakowania terenu lądowiska	1szt.
34	Nosze – kosz ratowniczy	1szt.
35	Nosze do ewakuacji w ciasnych przestrzeniach	1szt.
36	Nosze do ewakuacji z użyciem śmigłowca	1szt.
37	Śpiwór / płachta do ochrony cieplnej poszkodowanego	2szt.
38	Zestaw ogrzewaczy chemicznych	2szt.
39	Kask ochronny dla poszkodowanego	4szt.
40	Wyrzutnia lin	1szt.
41	Oświetlenie przenośne dalekosiężne – reflektor	2szt.
42	Wiertarka udarowa akumulatorowa	1szt.
43	Wiertarka udarowa elektryczna	1szt.

44	Piła do drewna do pracy jedną ręką	1szt.
45	Narzędzie hydrauliczne ratownicze kombi z zespoloną pompą ręczną lub akumulatorową.	1szt.
46	Piła elektryczna do stali	1szt.
47	Łom uniwersalny ratowniczy	1szt.
49	Worki na sprzęt	5szt.
49	Lornetka	1szt.
50	Samochodowy zestaw do nawigacji GPS	1szt.
51	Przenośne urządzenie GPS	2szt.
52	Megafon	1szt.
53	Radiotelefon nasobny	5szt.
54	Radiotelefon przewoźny	1szt.
55	Zestaw terminali statusów i lokalizacji pojazdów	1szt.
56	System łączności do radiotelefonu ułatwiający prowadzenie łączności rat. wysokościowemu	5szt.
57	Telefon komórkowy z zestawem słuchawkowym	1szt.
58	Zestaw plecakowy do ratownictwa medycznego R2	1szt.
59	Usztywniacz kręgosłupa	1szt.
60	Urządzenie do automatycznego masażu serca	1sz.
61	Apteczka szturmowa z opatrunkami i zestawem do reanimacji	2szt.
62	Latarka dużej mocy do mocowania na hełmie lub kasku e	5szt.
63	Zestaw do osadzania punktów mocowania stanowisk - w skład zestawu powinny wchodzić co najmniej: narzędzia i kotwy rozporowe umożliwiające osadzenie punktów w betonie i skale (bez wiertarek, które są pod poz. 44, 45).	1szt.
64	Zestaw do prowadzenia dolnej asekuracji - w skład zestawu powinny wchodzić co najmniej: ekspresy – 10szt., pętla z taśmy do tworzenie punktów mocowania – 14 szt., przyrząd asekuracyjny – 2 szt., szelki wspinaczkowe – 1szt. (bez liny dynamicznej, która jest pod poz. 7).	1szt.
65	Zestaw asekuracyjny do poruszania się po drzewach i słupach - w skład zestawu powinny wchodzić co najmniej: lonża regulowana przyrządem, lonża stała (bez drzewołazów i słupołazów, które są pod poz. 23, 24)	2szt.
66	Zestaw do ratownictwa z użyciem śmigłowca z użyciem technik alpinistycznych - w skład zestawu powinny wchodzić co najmniej: sprzęt do oporęczowania różnych śmigłowców dostępnych dla PSP, lina do zjazdu o dł.30m, lina do ewakuacji pod pokładem śmigłowca o długości 100m, drabinka spelo – 2,5m, uprząże ewakuacyjne – 2 szt., pętla ratownicza – 1 szt., system łączności dla ratownika operatora na pokładzie i ratownika pod pokładem umożliwiający łączność wzajemną i z pilotem oraz jednostkami PSP, nóż lub sekator do cięcia lin z tworzyw sztucznych (bez noszy , które są pod poz. 34, 35, 36)	1szt.
67	Lonża podwójna z amortyzatorem i karabinkami o dużym prześwicie	2szt.
68	Szelki asekuracyjne pełne	2szt.
69	Aparat powietrzny nadciśnieniowy z butlą kompozytową i czujnikiem ruchu	5szt.
70	Wentylator do przewietrza przestrzeni zamkniętych	1szt.
71	Detektor wielogazowy (wyposażony w sensory: tlen, LEL, siarkowodór, tlenek węgla)	2szt.
72	Kombinezon wodoszczelny uniwersalny	2szt.
73	Kamizelka asekuracyjna do ratownictwa wodnego	2szt.
74	Rzutka ratownicza	2szt.
75	Kamizelka ratunkowa wodna	2szt.
76	Ubranie ługo i kwasoochronne przeciwochłapaniowe	2szt.
77	Rękawice gumowe ługo i kwasoochronne	5par
78	Agregat prądotwórczy przenośny do zasilania urządzeń elektrycznych	1szt.

	z wyposażenia SRWys.	
79	Wciągarka samochodowa o sile ciągnięcia dostosowanej do masy samochodu	1szt.

Uwagi:

- 1) *Zestaw sprzętu powinien być uzupełniany dodatkowymi elementami odpowiadającymi specyfice działania danej Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wysokościowego.*
- 2) *Zaleca się, aby liny były przechowywane na SRWys. w worach – gotowe do użycia.*
- 3) *Jeżeli grupa posiada więcej niż jeden zestaw do ratownictwa z użyciem śmigłowca, to każdy z tych zestawów powinien być również wyposażony w nosze ratownicze, apteczkę szturmową, 2 kamizelki asekuracyjne do ratownictwa wodnego, kombinezon wodoszczelny do ratownictwa wodnego, a grupa powinna być wyposażona w 2 dodatkowe radiostacje na każdy taki zestaw.*
- 4) *Dodatkowe zestawy do ratownictwa z użyciem śmigłowca przechowywane są w sposób umożliwiający ich natychmiastowe użycie, ale nie muszą znajdować się na SRWys..*
- 5) *W celu usprawnienia prowadzenia działań ratowniczych dopuszcza się tworzenie zestawów sprzętowych ze sprzętu zawartego w normie wyposażenia potrzebnego do budowy stanowisk i układów ratowniczych (np. karabinki, pętle z taśmy, bloczki ratownicze, przyrządy do opuszczania/zjazdowe, przyrządy zaciskowe, bloczki ratownicze, rolki krawędziowe, osłony ochronne na linę). Sprzęt ten nie powinien być wykorzystywany do tworzenia zestawów zawartych w normie wyposażenia oraz innych przygotowanych dodatkowo zgodnie ww. ppkt. 1).*
- 6) *Sprzęt, o którym mowa w ppkt. 1) i zestawy z niego tworzone przechowywane są w sposób umożliwiający ich natychmiastowe użycie, ale nie muszą znajdować się na SRWys..*
- 7) *Sprzęt sezonowy taki jak raki i czekany w okresie letnim może być zdejmowany ze stanu SRWys., ale jest przechowywany w sposób umożliwiający natychmiastowe użycie.*
- 8) *Zestaw do ratownictwa z użyciem śmigłowca wchodzi w skład standardu tylko wówczas, gdy SGRW ma dostęp do śmigłowca. Wówczas grupa wyposaża samochód SRWys.. również w nosze do ewakuacji z użyciem śmigłowca.*

PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA

Wydana

KSIĄŻECZKA RATOWNIKA WYSOKOŚCIOWEGO KSRG

KOMENDA GŁÓWNA PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

.....
/podpis posiadacza/

.....
/Nazwisko i Imię/

.....
/Data i miejsce urodzenia/

.....
/Numer identyfikacyjny/

- 2 -

KSIĄŻECZKA RATOWNIKA WYSOKOŚCIOWEGO KSRG

.....
/Numer ewidencyjny/

Wydana przez:

/ m.p. /

Przydział służbowy:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
/ Jednostka, data przyjęcia, zajmowane stanowisko /

/ m.p. /

.....
*/ Podpis i pieczęć
kierownika komórki kadrowej /*

Notatki o zmianie danych:

.....
/ podpis posiadacza /

.....
/ Nazwisko i Imię /

.....
/ Data i miejsce urodzenia /

.....
/ Numer identyfikacyjny /

- 3 -

- 4 -

Data badania:	
Grupa krwi czynnik Rh <small>(niepotrzebne wyraźnie skreślić)</small>	A B AB O Rh + (dodatni) Rh – (ujemny)
Miejsce wykonania badania	
Podpis i pieczęć lekarza wykonującego badanie	

W razie wypadku powiadomić:

..... telefon:

/ Nazwisko i imię /

- 5 -

KWALIFIKACJE

.....
/ Stopień służbowy, Nazwisko i Imię /

Uzyskał tytuł
ratownika wysokościowego ksrg

Numer zaświadczenia:

Data nadania uprawnień:

.....
/ m.p. /
/ Podpis osoby upoważnionej /

Tytuł ratownika wysokościowego uprawniają do samodzielnego wykonywania zadań z zakresu ratownictwa wysokościowego, dowodzenia tymi działaniami i współpracy ze śmigłowcem (bez prawa wykonywania funkcji operatora).

- 7 -

KWALIFIKACJE

.....
/ Stopień służbowy, Nazwisko i Imię /

Uzyskał tytuł
młodsze ratownika wysokościowego ksrg

Numer zaświadczenia:

Data nadania uprawnień:

.....
/ m.p. /
/ Podpis osoby upoważnionej /

Tytuł młodsze ratownika wysokościowego uprawniają do wykonywania zadań z ratownictwa wysokościowego technikami alpinistycznymi (bez użycia śmigłowca) pod nadzorem ratownika. Po 2 latach stażu w tym stopniu uprawniają do dowodzenia w tego typu akcjach (bez udziału śmigłowca).

- 6 -

KWALIFIKACJE

.....
/ Stopień służbowy, Nazwisko i Imię /

Uzyskał tytuł
starsze ratownika wysokościowego ksrg

Numer zaświadczenia:

Data nadania uprawnień:

.....
/ m.p. /
/ Podpis osoby upoważnionej /

Tytuł starsze ratownika wysokościowego uprawniają do samodzielnego wykonywania zadań z zakresu ratownictwa wysokościowego, pełnienia funkcji operatora w śmigłowcu ratowniczym oraz dowodzenia akcjami ratownictwa wysokościowego w pełnym zakresie (także z udziałem śmigłowca).

- 8 -

KWALIFIKACJE

.....
/ Stopień służbowy, Nazwisko i Imię /

Uzyskał tytuł
instruktora ratownictwa wysokościowego kserg

Numer zaświadczenia:

Data nadania uprawnień:

..... / m.p. /
/ Podpis osoby upoważnionej /

Tytuł instruktora ratownictwa wysokościowego uprawniają do dowodzenia akcjami ratownictwa wysokościowego, prowadzeniem szkoleń na niższe stopnie.

- 9 -

Uwagi i adnotacje o zmianach:

*/ wpisy potwierdza się podpisem
i pieczęcią osoby uprawnionej /*

- 11 -

KWALIFIKACJE

.....
/ Stopień służbowy, Nazwisko i Imię /

Uzyskał tytuł
**starszego instruktora
ratownictwa wysokościowego kserg**

Numer zaświadczenia:

Data nadania uprawnień:

..... / m.p. /
/ Podpis osoby upoważnionej /

Tytuł starszego instruktora ratownictwa wysokościowego PSP uprawniają do dowodzenia akcjami ratownictwa wysokościowego (w tym z udziałem śmigłowca), szkoleniem oraz prowadzeniem egzaminów na tytuły instruktorskie.

- 10 -

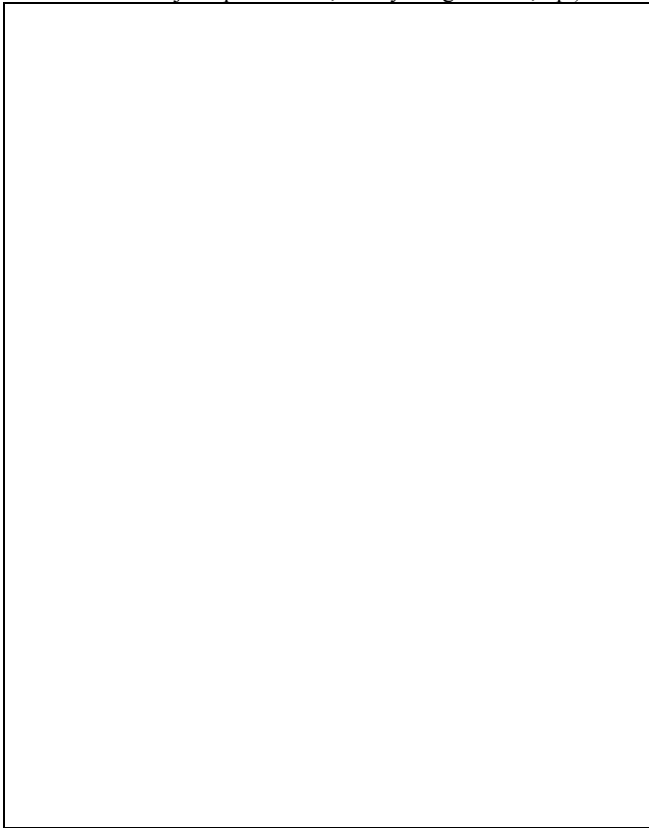
INFORMACJE DODATKOWE

(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 12 -

INFORMACJE DODATKOWE

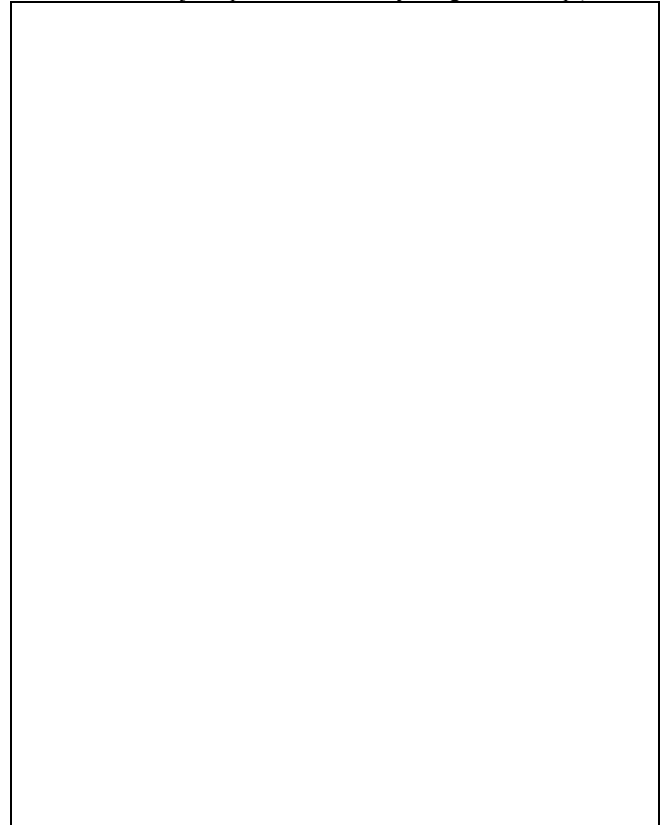
(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 13 -

INFORMACJE DODATKOWE

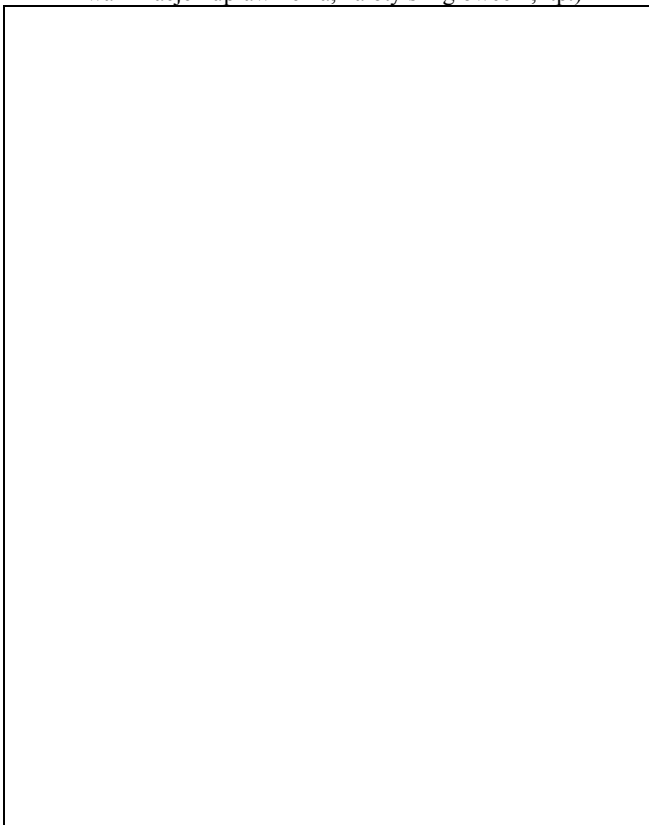
(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 14 -

INFORMACJE DODATKOWE

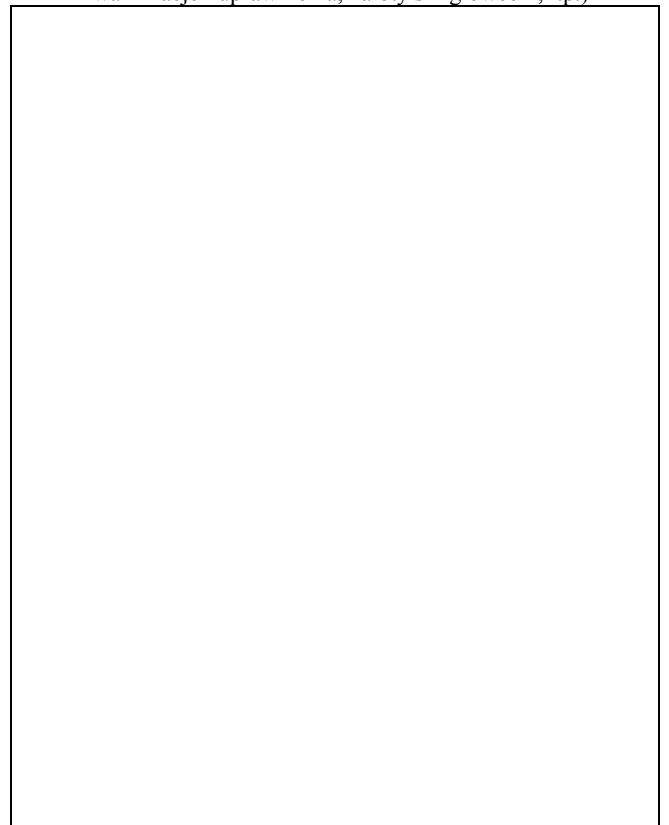
(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 15 -

INFORMACJE DODATKOWE

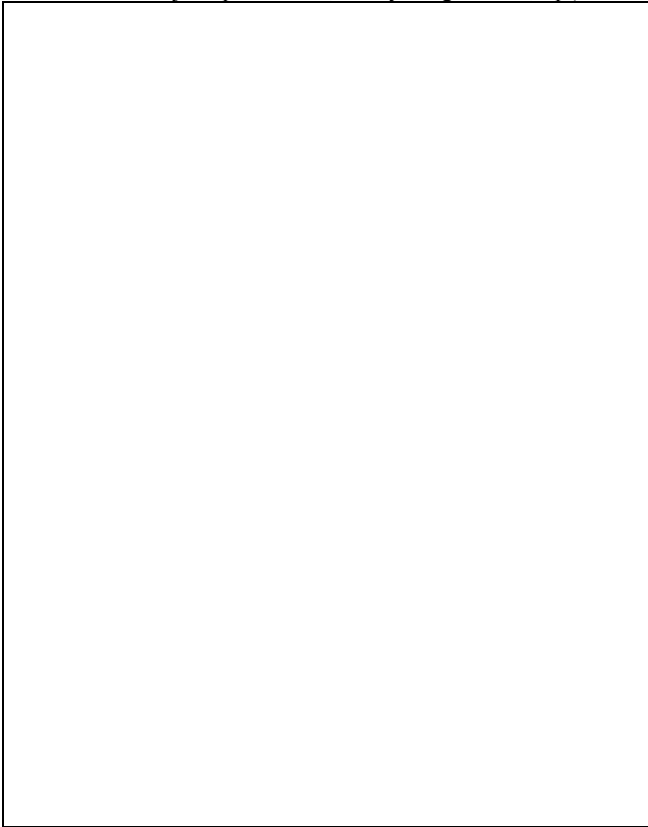
(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 16 -

INFORMACJE DODATKOWE

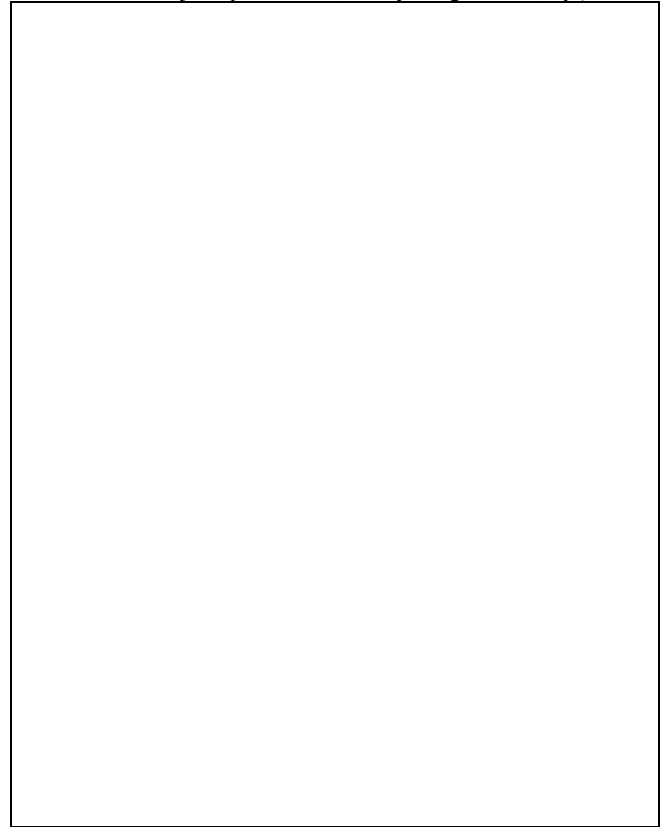
(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 17 -

INFORMACJE DODATKOWE

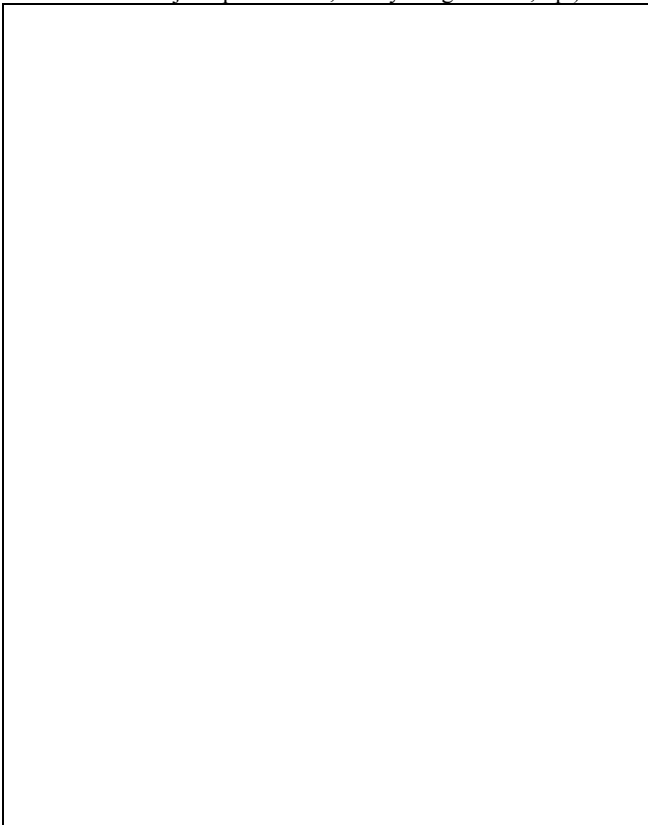
(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 18 -

INFORMACJE DODATKOWE

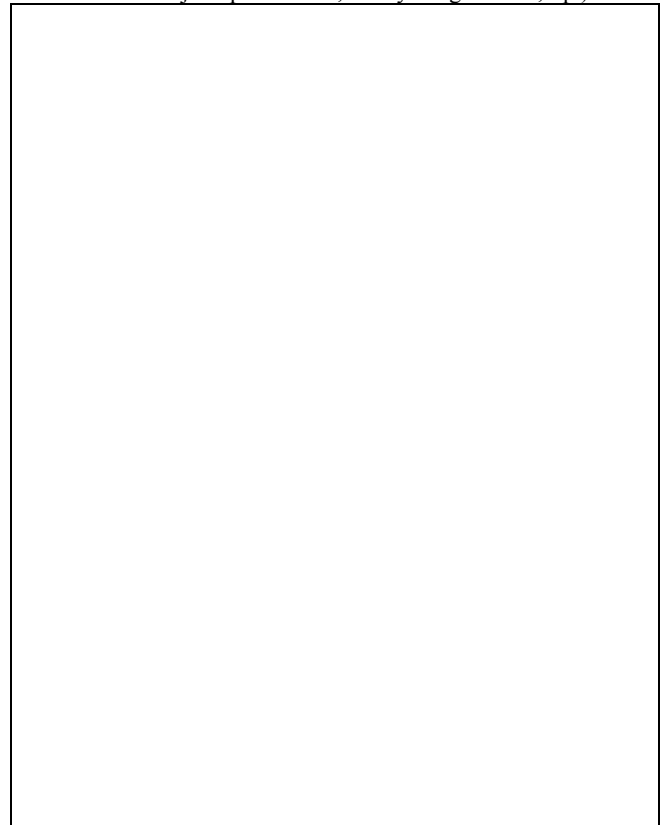
(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 19 -

INFORMACJE DODATKOWE

(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 20 -

INFORMACJE DODATKOWE

(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 21 -

INFORMACJE DODATKOWE

(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 22 -

INFORMACJE DODATKOWE

(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 23 -

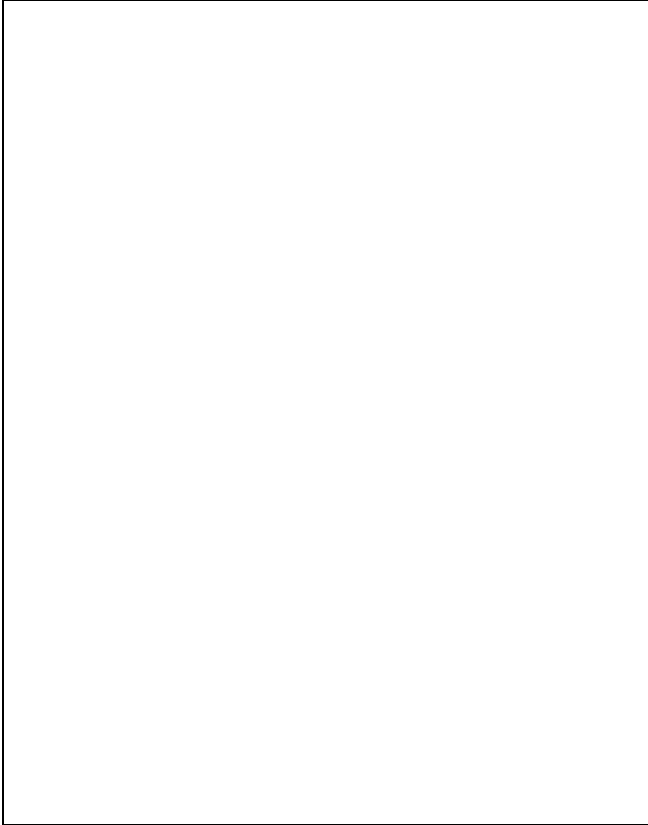
INFORMACJE DODATKOWE

(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 24 -

INFORMACJE DODATKOWE

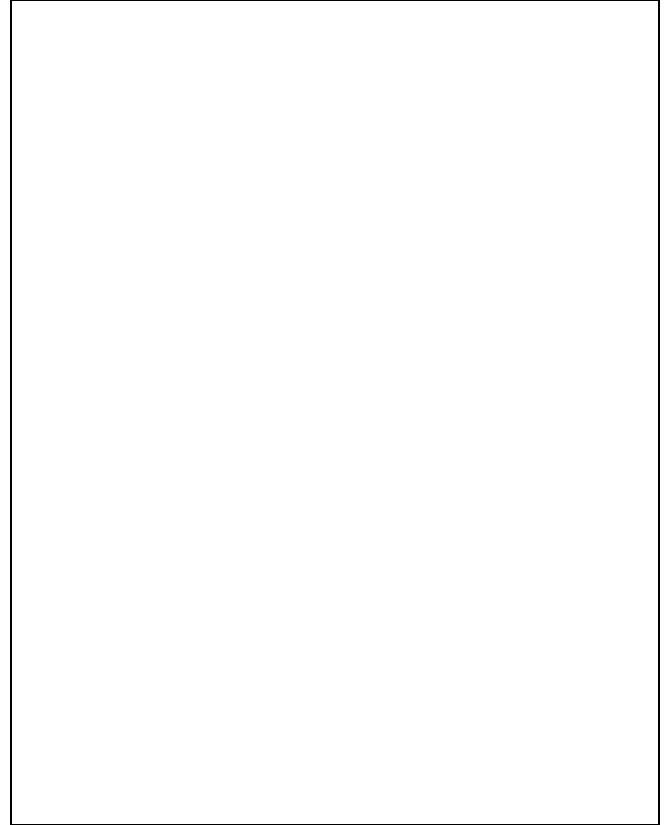
(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 25 -

INFORMACJE DODATKOWE

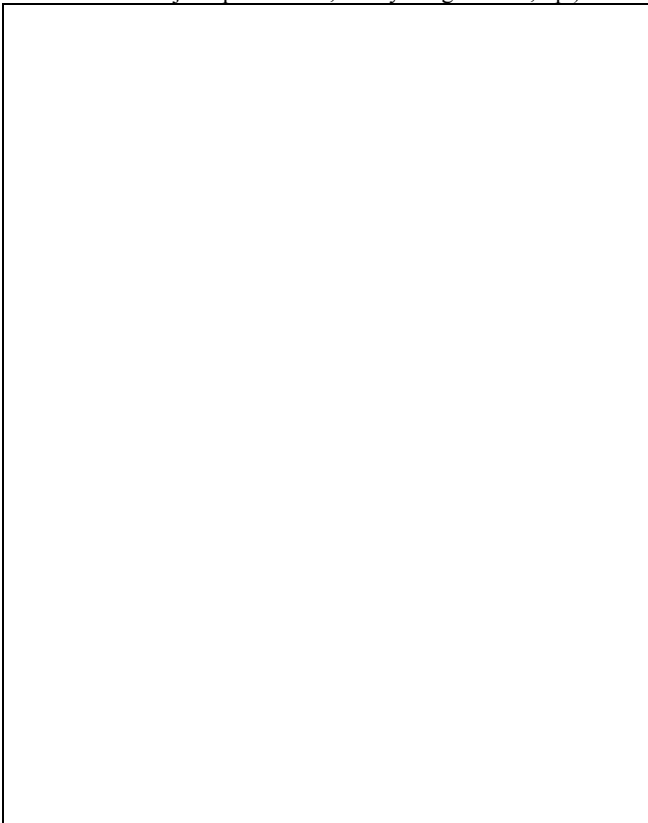
(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 26 -

INFORMACJE DODATKOWE

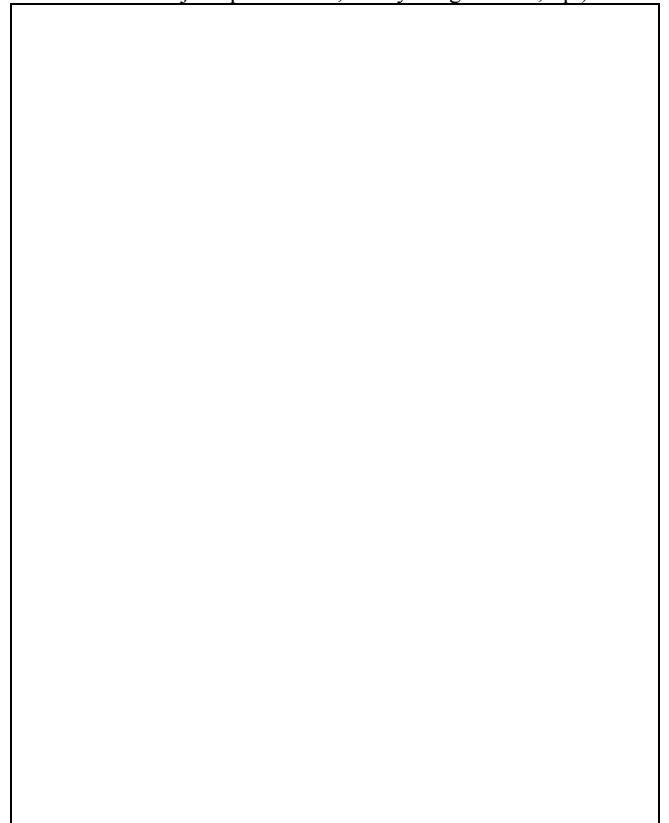
(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 27 -

INFORMACJE DODATKOWE

(odbyte akcje, ćwiczenia, szkolenia specjalistyczne, dodatkowe kwalifikacje i uprawnienia, naloty śmigłowcem, itp.)

- 28 -

....., dnia r.

Dyrektor

**Biura właściwego do spraw
szkolenia pożarniczego Komendy
Główniej Państwowej Straży
Pożarnej**

WNIOSEK EGZAMINACYJNY

1.....
(stopień, imię i nazwisko, miejsce pełnienia służby)

2.....
(data i miejsce uzyskania tytułu starszego ratownika wysokościowego ksrg)

3. Ukończone szkolenia doskonalące w zakresie technik wspinaczkowych i jaskiniowych (podać jakie)

4. Staż w grupie ratownictwa wysokościowego Państwowej Straży Pożarnej (lata).

5. Syntetyczny opis osiągnięć i zadań realizowanych w ramach grupy (np. dowodzenie akcjami, organizacja szkoleń doskonalących, udział w zawodach)

wnosi o egzamin na tytuł „Instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg”

(podpis)

Potwierdzam dane zawarte w ppkt. 1) – 5) i kieruję Pana/Panią na egzamin na tytuł „Instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg”

*Kierownik jednostki
organizacyjnej Państwowej
Straży Pożarnej*

Załączniki:

Kopie posiadanych zaświadczeń oraz ramowych programów szkoleń wymienionych w ppkt. 3)

.....
(pieczęć podłużna)

ZAŚWIADCZENIE

.....
(imię i nazwisko)

urodzon... dniar. w
woj. uczestniczy... w okresie od
..... r. do r.

w egzaminie dla „Instruktorów ratownictwa wysokościowego
Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego”
przeprowadzonym

.....
i
uzyskał... tytuł

**„Instruktora ratownictwa wysokościowego
Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego”**

....., dniar.

(miejsowość)

Nr

Komendant Główny
Państwowej Straży
Pożarnej

.....

..... dnia r.

Dyrektor

**Biura właściwego do spraw
szkolenia pożarniczego Komendy
Główniej Państwowej Straży
Pożarnej**

WNIOSEK EGZAMINACYJNY

WNIOSEK O NADANIE TYTUŁU „STARSZEGO INSTRUKTORA RATOWNICTWA WYSOKOŚCIOWEGO KSRG”

- 1.....
(*stopień, imię i nazwisko, miejsce pełnienia służby*)
- 2.....
(*data i miejsce uzyskania tytułu starszego ratownika wysokościowego ksrg*)
3. Udział w kursach śmigłowcowych jako instruktor (rok i miejsce organizacji kursu)

4. Staż instruktorski (data uzyskania tytułu „Instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg”).....
5. Udokumentowanie czynnej działalności instruktorskiej (publikacje, szkolenia doskonalące na rzecz jednostki, udział w konferencjach, seminariach itp.)

wnosi o nadanie tytułu „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg”

(*podpis*)

Potwierdzam dane zawarte w ppkt. 1) – 5) i kieruję Pana/Panią na egzamin na tytuł „Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego ksrg,,

*Kierownik jednostki organizacyjnej
Państwowej Straży Pożarnej*

Arkusz oceny instruktora

1. Dane o kursie:

- a) organizator kursu
- b) rodzaj kursu.
- c) termin realizacji kursu.....
- d) liczba uczestników
- e) rodzaj śmigłowca

2. Rodzaje realizowanych zadań

3. Ocena opisowa wykonania poszczególnych zadań

4. Ocena końcowa sporządzona przez instruktora prowadzącego, o przygotowaniu kandydata do prowadzenia zajęć podczas kursu śmigłowcowego

(podpis)
Instruktor prowadzący

(podpis)
Organizator kursu

.....
(pieczęć podłużna)

ZAŚWIADCZENIE

.....
(imię i nazwisko)

urodzon... dnia r.w woj.
.....uczestniczy... w okresie od
..... r. do r.

w egzaminie dla „Starszych instruktorów ratownictwa wysokościowego
Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego”

przeprowadzonym

.....
i
uzyskał... tytuł

„Starszego instruktora ratownictwa wysokościowego
Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego”

....., dniar.

(miejsowość)

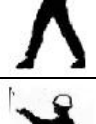

Nr

Komendant Główny
Państwowej Straży
Pożarnej

.....

ZNAKI GESTOWE DO WSPÓLPRACY RATOWNIKA WYSOKOŚCIOWEGO

ZE ŚMIGŁOWCEM RATOWNICZYM

Znak	Znaczenie	Wygląd opisowy znaku
	TU LĄDOWAĆ	Lekko rozwarte ramiona uniesione w górę, tworzące kształt litery Y (Y – yes = tak)
	NIE LĄDOWAĆ	Jedna ręka uniesiona do góry, druga opuszczona, odchylna nieco od tułowia, symbolizująca literę N (N – no = nie)
	WYKONAĆ ZAWIS	Ramiona rozłożone nieruchomo, poziomo na boki
	ZNIŻAĆ SIĘ	Ramiona rozłożone poziomo na boki z wewnętrzną stroną dłoni skierowaną ku dołowi. Rytmiczne wahania ramion od poziomu w dół. Prędkość ruchów wskazuje pożądaną prędkość zniżania
	WZNOSIĆ SIĘ	Ramiona rozłożone poziomo na boki z wewnętrzną stroną dłoni skierowaną ku górze. Rytmiczne wahania ramion od poziomu w górę. Prędkość ruchów wskazuje pożądaną prędkość wznoszenia
	PRZEMIESZCZAĆ SIĘ W LEWO	Prawe ramię wyprężone nieruchomo w poziomie, lewe przedramię wykonuje rytmiczne wahania z prędkością proporcjonalną do pożądanego kierunku przemieszczania
	PRZEMIESZCZAĆ SIĘ W PRAWO	Lewe ramię wyprężone nieruchomo w poziomie, prawe przedramię wykonuje rytmiczne wahania z prędkością proporcjonalną do pożądanego kierunku przemieszczania
	PRZEMIESZCZAĆ SIĘ DO TYŁU	Wzniesione ramiona lekko rozwarte wykonują rytmiczne wahania od pionu do śmigłowca i z powrotem - ruch odpychający. Kierunek przemieszczania wskazują dłonie
	PRZEMIESZCZAĆ SIĘ DO PRZODU	Wzniesione ramiona lekko rozwarte wykonują rytmiczne wahania od pionu do śmigłowca i z powrotem - ruch przyciągający. Kierunek przemieszczania wskazują dłonie
	PRZERWAĆ MANEWR PODEJŚCIA (ZAWISU) - ODEJŚĆ	Ustawienie ciała przodem, ręce unoszące się w górę
	OBRÓCIĆ ŚMIGŁOWIEC WOKÓŁ WŁASNEJ OSI (W TYM PRZYPADKU W LEWO)	Wyraźny ruch obrotowy całego ciała w lewą stronę (ręce uwydatniają kierunek)